

Quyển VII - Quyển. VIII

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lô Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dưng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dưng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dưng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dưng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thượng sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thân hiến chánh nghiêng mình dưng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dưng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước để đấng nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấng được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái để đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Quyển Tịnh Độ Của Phật Di Lạc.

- Trình: Để sáng suốt tiết độ thủy chung.
Nhân: Để từ ái xử thế có độ lượng.
Trí: Để sách lược binh pháp có điều hành.
Dũng: Để cương định không lo sợ tà chánh
để trị an.
Trung: Để quyết đoán không thay đổi chí
nguyện.
Nghĩa: Để làm tròn nghĩa vụ với núi sông.
Lễ: Để chiêu an tiếp giao đãi sĩ có đạo lễ chi
dân.
Hiếu: Để ái quốc chi đạo an dân phục lễ làm
người.
Tín: Để giữ lời nói có tiết độ không đổi dời
ý định.
Đạo: Để tu chánh nhân cách của một quốc
gia.
Đức: Để vị tha làm lòng người chánh thuận.
Tri: Đến tìm hiển nguồn gốc sanh ra sự việc.

Huyền: Làm sự hiểu biết hiển hóa nhiệm màu.

Biến: Làm thay đổi hình tướng giải thoát sự việc.

Ám: Làm cho mê tâm hay trói buộc tình lý.

Muội: Có nghĩa mê lầm vô minh thiếu suy đoán.

Mạnh: Làm cho sức học đạo đi đến hoà nhu.

Mãnh: Làm cho đức tin về Đạo Trời không thiếu sót.

Cang: Làm cho cương định phồn thịnh quốc gia.

Cường: Làm cho La Hán hàng ma không nản chí.

Yêu: Làm cho hiệp quần đem lại hạnh phúc.

Ái: Làm cho dân và nước một lòng bảo vệ quốc gia.

Tha: Làm cho kẻ sĩ được tha quy y hướng đạo.

Yếu: Sự yếu mềm của trẻ thơ làm người lớn ẵm bồng.

Gian: Mưu tính gạt lường không đúng đạo nghĩa.

Ngụy: Nghi binh nghi tín trá hàng.
Quý: Xảo quyết gạt lường áp đảo cướp trộm.
Mỹ: Dùng mỹ nhân kế, dùng hạ sách không đúng đạo của hàng quân tử.
Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Thức: Nghe lại sự thấy biết của tiềm năng.
Ngộ: Học hiểu ngoài tầm nhìn của Tam Giáo.
Giác: Mở huệ sự tu học của trí tri.
Đốn: Lời kinh nghe qua xả bỏ ngàn năm mê muội.
Thanh: Làm nhẹ dần tình tưởng phát được hóa thân.
Trược: Làm cho nặng và mê ám sự linh cảm.
Dục: Làm cho động về tình loạn về tưởng giới.
Mê: Mê tín nghe tin thiếu tầm nhìn của đại giác.
Hiếu: Làm cho sự học đổi tầm nhìn am tường sự việc.
Biết: Làm cho ký ức ghi nhận sự phát minh.

Dẫn: Làm cho người đi theo trí độ sách lược.

Tiến: Khai mở lại các giác quan ở trong người.

Tham: Tham ngộ làm cho mình hiểu học để thành công.

Sân: Giận mình tu sai, tu lâu chưa đắc đạo, tu sai pháp.

Si: Diệt bỏ si tưởng viển thân mới có hóa thân.

Hỷ: Vui với sự thành công để chi đạo đức.

Lộ: Sự bộc phát của tánh nóng dễ làm hỏng đại sự.

Ái: Tham ái dục sẽ đưa mình loạn tình loạn tính.

Ô: Làm xấu người và thị phi tức hại mình không có trí tri.

Dục: Tu mà dục tốc, yêu mà dục ái làm hại đạo mình.

Tâm: Là đạo vô hình khi người tu minh tâm thiên lý.

Lý: Là sự hiện hữu đi tìm sự màu nhiệm Hư Vô.

Vô: Là đi vào trong bản thể vô vi để mở đạo trong mình.

Vi: Là dứt tư tưởng hồng trần mới thấy sự màu nhiệm huyền vi.

Thiện: Là sự phục hóa của lòng nhân hậu trong đạo từ bi.

Ác: Là phiền loạn chiến tranh thù hèm ganh tỵ.

Không thiện: Thiên sư làm được nhiều công quả mà không nghĩ đến có công mình.

Không ác: Việc ác nhỏ nhất không làm, thiện giả không hùa theo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Không tà: Không chê người sai để đạo mình không làm lẫn.

Không chánh: Làm thành chánh giáo lại vị tha với kẻ thù.

An chánh: Làm cho lòng thị hiếu nhạt dần để minh trị chi dân.

An vui: Có sách lược dân giàu quốc mạnh đi đến thái bình.

An định: Ăn ngoài để có đủ thời gian tâm lại trong tâm lý vô hình.

An vi: Xa các thứ cầu kỳ cho tâm tịnh sanh trí tuệ.

An vui: Sự đắc đạo làm niềm vui của nội tâm lánh xa tình tục.

An mệnh: Dâng trung hiếu nghĩa chí lòng vì quốc gia an mệnh.

An ủi: Khi trí tuệ giai sanh lòng thiên sư đạt an ủi.

An trí: Tha được làm vui sự tha kẻ thù là hạnh phúc của nhà đạo.

An đạo: Vì nước không vì danh, sự an tranh mới sanh tim an đạo.

An vị: Già rồi nhường chí lão thần đào tạo tài nhân cho đất nước.

An ninh: Chánh giác không chiến.

Chánh ngộ: Không sát sanh làm lòng người quy y chánh giác. “Sự an ninh do dân chí thành trị mà nên”.

Thuận thiên thời: Làm theo ý Trời là quờn hiếu, tu theo thiên thời làm đắc lòng dân. Sự đắc nhân thành thì đắc đạo.

Thuận thiên cơ: Không mê cái cũ làm loạn thời kỳ, học văn minh Phật pháp phát thích nghi cho đời mới làm theo sự tam kỳ Thiên định.

Thuận lòng Trời: Trời cứu đời ta tiếp độ đời, Trời cứu quốc gia ta chi ái quốc dân, tu đạo là thuận lòng Trời.

Biến dịch: Vũ Trụ đổi mới nên Trời thay khí hai mùa, lòng người tu đổi mới nên tu theo Tâm Pháp, Vương Pháp Như Ý tại gia.

Biến dạng: Mặt Trời phương Đông sẽ biến dạng trong chu kỳ đổi trục mọc ở phương Tây, mặt Trời phương Tây mọc lên Tôn Giáo sẽ biến dạng trên quả Địa Cầu.

Biến thiên: Đổi trục quả Địa Cầu tận diệt Ngũ Kinh của Tam Giáo đi vào thần kinh mới của khí hóa Tiên Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhân đại chi nhân: Sự sinh lại trái tim là sự đại nhân minh đạo, sự tu đắc đạo làm cho sự biết của đại nhân.

Đạo trị mình: Thắng được phù đồ lòng sinh huyền cơ chi đạo, sự minh huệ ở lòng, sự học thắng lòng nhân.

Đạo trị quốc: Đạo chi dân làm cho dân giàu, sự dân giàu sanh ra cao quý, lòng dân có giàu sở hữu chủ càng cao, dân bảo vệ tài sản và nhà của mình là góp phần bảo vệ an ninh cho cả nước.

Đạo an dân: Vua biết dùng hiền thần là thần an Vua chi đạo ái quốc cho dân, Vua biết dùng trung thần, thần an Vua bảo vệ bờ cõi và văn hiến của Quốc Gia. Đó là đạo an thần tướng để đạo thần tướng an dân.

Đạo giữ nước: Vua yêu chí sĩ, đạo chí sĩ an vui đào tạo tài nhân, sự minh đạo ái quốc của tài nhân sinh lòng yêu nước và giữ nước.

Đạo công chánh: Được nước rồi làm văn minh cho dân, được chi dân làm cho dân giàu thì mọi sự công chánh mới thích nghi với văn minh cho lòng dân phục nghiệp.

Đạo tâm hàng: Thắng lòng để không vị kỷ lòng, thắng tình không hận trong đạo nước chuyển biến thiên cơ, tức hàng phục tâm ma đi vào chánh giác.

Đạo ái quốc: Chí sĩ biết yêu thì sinh ra vì nước, hiền tài biết ái dùng sự nhân trị chi dân, sự yêu nước yêu dân trên tình sâu của trai và gái. Đó gọi là đạo ái quốc.

Đạo chi dân: Thánh Nhân được nước làm cho nước mạnh về sách lược, cho dân giàu về kinh thương, cho thần giỏi về kinh tế. Đó là đạo chi dân tế thế tự do.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo thăng thiên: Không ác sinh ra quân tử, không thiện sinh ra chân nhân. Nhờ vậy đạo thần thiên độ cho cả thiện và ác.

Đạo nhập hóa: Tim mang tịnh thì tâm sinh trí tuệ, trí tuệ dạy sự nhập hóa vào các cửa vô hình. Sự biết đạo của lực thần minh trái tim Phật dạy hóa thân nhập hóa.

Đạo thái bình: Làm cho trí tịnh thì tim bình, làm cho nước tịnh thì Trăng thanh, còn đạo bất chiến sẽ bảo vệ sự thái bình, lòng chay tịnh bất sát làm thái bình cho đạo nước.

Đạo không ác: Việc ác nhỏ không làm, lời ác nhỏ không nói ra, trí ác nhỏ không theo, tâm ác nhỏ bỏ trống. Sự không tâm mới sinh ra đạo không ác để giải thoát tâm ma.

Đạo không thiện: Niệm làm cho nhỏ như thiện không mình, đạo làm như nhỏ không để không có thiện. Sự không có thiện mới siêu được thiện ác của Thánh Nhân đặc tâm không chấp thiện.

Đạo không thiện: Niệm làm cho nhỏ như thiện không mình, đạo làm như không để không có thiện. Sự không có thiện mới siêu được thiện ác của Thánh Nhân, Thánh Nhân đặc tâm không chấp thiện.

Đạo bớt thiện ác: Tướng lớn làm cho nhỏ để ác đó không sanh, thiện giác bỏ thành không đặc đạo rồi không thiện. Như mùa màng biết đổi gió mưa làm cho tim giác ngộ Đại Thừa không thiện hành và không ác báo.

Đạo không tim: Đặc đạo của thiên sư như không tim đời mà sinh tim vô tướng, vì trái tim không sắc tướng nên gọi không tim. Nhờ được tim không tim mà đặc tiềm năng và trí tuệ.

Đạo đại giác: Sự biết đối tầm nhìn tim sinh đại giác, sự ngộ đối giác quan trí sinh màu nhiệm, sự biết tri màu nhiệm, sự đại giác theo về chí nhân đạt đạo.

Đạo đại ngộ: Biết được sự biết mà đạo gia chưa từng biết, hiểu được không lòng làm sự học từ có đến giai không. Sự giai ngộ của lòng gọi là đại ngộ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo không trí: Người đắc đạo dùng tâm xử thế không trí tức là không sinh thiện ác trong trí tuệ thành tri. Sự phát huệ của thiên sư là sự Thánh Nhân không trí.

Đạo không đức: Tha thù vì đạo ái tha, sự ái tha vì nước được tài nhân, không có thiện ác của quốc gia là bậc đạo không chấp đức thì đạo hiển ái mới thành.

Đạo không thù dật: Lòng được trình sáng thì bộc bạch thật thà, trí được sáu giác quan thì sinh ngay lòng thẳng tánh. Nên các bức tường thù dật trong tranh được hạ xuống để ngay

lòng. Sự ngay lòng không thêu dệt lòng nên không sắc tướng mà đặc đạo vô sắc.

Đạo thiên sư: Cái có làm cho nhỏ lại sự vi diệu mới về, cái không làm cho sinh huệ chơn lý mới về, cái yêu làm cho cao thượng sự hạnh phúc theo về. Được như vậy mới là thiên sư giác ngộ.

Đạo kỳ phùng: Thần phát ra thì trí huệ đi theo, sự học cao sự hiểu rộng phải am tường, lòng không lòng thì lòng chứa không tim để màu nhiệm. Sự kỳ phùng giúp đại trí tuệ hòa nhu.

Đạo bất chiến: Hàng thành đạo biết chúng sanh con của Thượng Đế một Cha nên không giết đệ huynh của mình để tái sinh sự cứu độ, hàng thành Phật biết Tam Giáo đạo gia sinh hóa một Đại Thầy là Phật Tổ Như Lai. Vì sự biết thành tri nên dâng lòng bất chiến.

Đạo bất sát: Người và vật có mắt tai mũi miệng và lục phủ ngũ tạng là do năm đạo sinh ra. Nên đạo của thiên sư ăn ở dưỡng sinh là ăn chay tu tịnh, không phạm vào sát giới giết hại chúng sanh mới là đạo dâng tình, không sát

nhơn hại vật thì Ngũ Giáo dứt luân hồi để cho nó sống đủ tuổi Trời tự sinh tự hoại.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo bất túc: Ở trong ác tâm và trí biết không ác, ở trong thiện không trói chấp thiện duyên, làm cho trí không thiện không ác để sinh trí tuệ để giúp ta bất túc và tri túc. Sự đắc đạo ta về.

Đạo thiên sư bất tri: Làm được điều thiện tâm sinh giác ngộ không mê thiện, làm được điều huệ không trói tim vào cửa sanh tim để đi tìm tim chơn lý. Sự không thành tri mà đắc ngộ thành tri.

Đạo thiên sư tàng ẩn: Tim sanh tàng ẩn đi gió về mây, sự tim sinh bên ngoài phải ẩn ngôn để an thần trí, ẩn tánh để tàng ẩn ở đạo trong mình. Sự không lộ thiên cơ của bản thân gọi là tàng ẩn.

Đạo đồng hiếu thuận: Đạo Trời là Cha chung hàng tu đạo hiếu thuận là biết quy về, tất cả linh hồn là phân hồn của Thượng Đế chiết ra chung đại thể, làm cho Trời và đạo đồng thanh

tương ứng đồng chí tương cầu. Sự chung lòng sanh ra vì Đạo Trời đàn con tu hiếu thuận.

Đạo đồng hiếu nghĩa: Nước mở đạo thần dân tu đạo để dâng sự ái quốc chí lòng, quốc gia có tội hiền lòng thần dân chung chí nguyện ái quốc. Đạo thần dân có ái quốc là đạo đồng hiếu nghĩa chí dân.

Nhất đạo tán vạn thù: Cái động của dương sinh sự phối ngẫu của Trời, cái tịnh của âm hiệp dương và sinh ra muôn vạn hình tướng mà phân hóa tám phương. Thảo cầm, kỳ thú, kỳ linh, kỳ hình rồi thai sinh linh hồn của vạn loại và nhân loại.

Vạn thù quy nhất bản: Vì vậy Trời Phật dạy thiền sư tim chay để tịnh lòng, thiền định để tịnh ý, sự tịnh của dương cơ thâm sự tĩnh tu của âm dương đi vào nhất đạo. Sự nhất đạo mới sanh ra các cửa của giai ngẫu âm dương, làm cho âm tương dương không khắc chế âm dương lòng mới sinh đạo và huệ mạng để chân nhân đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Giai ngẫu âm dương: Xác thân ta là âm, linh hồn ta lại là dương, khi hít thở dùng hơi thở hít vào để mở máy huyền cơ làm cho sự dương cơ thức ngộ. Khi nó thức ngộ huyền cơ nó tự mở thần kinh trong bản thể để đối Bát Quái nhân thân, mở lại cửa Trời trong ta khi trong ta thay Càn thành Khôn Lục Đoạn thì cửa của càn mở ra tiếp nối dương khí hào nhiên thì sinh tim Vô Vi Chi Đạo. Sự giai ngẫu của thần tâm sanh ra được thánh thai Phật Tử.

Thái Cực Chi Tiên: Tim ta là Thái Cực của nhân thân nên có chứa tim thần, thần ta là thái cực của trái tim Vô Vi Chi Khí, nên có sự thần truyền thần. Nên mỗi thời học đạo của tâm thiên, làm cho trí ta không thì trong không lại có sanh trí tuệ, làm cho tánh ta không thì trong Hư Không sẽ sinh Phật tánh. Sự tu đạo không ta Thái Cực Chi Tiên là đạo tâm thành Phật.

Vô Cực Chi Giáo: Tim ta ra ngoài âm thì không sắc, ra ngoài dương thì không tướng, nhờ hai không nó dứt sắc tướng thì đạo vô tướng

hiển ra. Vậy cái đạo không ta để thành chánh quả.

Vô Cực Chi Đạo: Vô Cực là sự hóa giải của Thái Cực, ta không bỏ cái có đạo thì tim không sinh đạo của huyền vi, ta không bỏ cái ta là ai thì cái đạo ai là ta không chứng đắc. Nó như ông trọng tài giúp cho sự có để về không.

Vô Cực Chi Phật: Phật lớn không tranh khi viên mãn không để danh hiệu trong Tam Giới, vì họ không muốn trở lại thế gian, tưởng không công danh họ đi về vô tướng, sắc không mộng lòng không sắc giải thoát tình chung. Nên cái Đạo Vô Cực của Phật đạt được sự an lạc đời đời gọi là viên mãn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Niệm thường niệm: Nghĩ thiện để dứt ác, sống thiện không tranh ác, yêu thiện để thường dạy người tu thường tĩnh tâm không làm ác và nói ác.

Vô biệt niệm: Lòng đã không ác thì dứt tâm ma, tính đến không thiện thì chơn tu dứt niệm,

đã dứt niệm còn tụng kinh cầu an cầu siêu đắc đạo để làm gì, để làm chi cho lòng sinh niệm trở lại, mà nên thiên định và học kinh cho thông huệ để vô biệt niệm đạo gia đó mới thành.

Thường niệm Phật rồi không Phật: Thường niệm Phật rồi dạy cho trí không ma lẩn vào, khi trí không ma thì không niệm Phật nữa mà niệm Huỳnh Đình Kinh làm cho tim sinh Huệ Mạng Kim Cang để tim ta thành Phật.

Đảo Bỉ Ngạn: Qua đước các dải sông Thiên Hà đi vào Tiên Giới sự tâm hồn đi học đạo huyền vi, qua đước các sông Thiên Hà cõi Bồng Lai Trung Giới gọi là Bỉ Ngạn. Sự ngộ đạo từ đó mở tim cho linh hồn đi vào Tiên Cảnh.

Học đạo Bồng Lai: Thất Trùng Thiên là bảy cõi Trời Trung Giới, bảy cõi quả Tinh Cầu xinh đẹp di chuyển trên biển Trời nên gọi là Cảnh Bồng Lai. Sự kiến trúc ở Bồng Lai sau Chư Tiên đem xuống kiến trúc tại nước Trời tại thế.

Đạo vô thượng: Cái cao của Thái Cực cao nữa lại là Hư Vô, cõi Hư Vô gọi là đạo lớn Vô Thượng dạy cho hàng đệ nhất không hư, sự núi cao của Hy Mã Lạp Sơn, cao hơn nữa là không

núi. Vì vậy các cao của Vô Cực là Huyền Tần Chi Môn tức là thiên sư không đi bên ngoài của Trời Phật mà quy vào trong thì đạo lớn huyền ẩn mới rõ ra.

Sự tàng hình của Đạo Vô Cực: Mới tham ngộ thiên cơ trí huệ Vô Thượng mới gia sanh, từ đó sự động sanh của Vô Cực mới dạy chỗ huyền vi. Sự không có ta mới thật là Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vô Cực Quang Đăng: Trời mọc nên tinh tú châu về Vương Đạo trong tim sanh trái tim ta sanh ánh sáng, trí Tam Giới không thể đo lường, Đạo Thánh Tiên không thể sánh kịp. Vì không đủ đức để thành tựu vạn năng nên họ châu vào Vương Đạo của Trời Vô Cực tôi luyện Vương Hạnh để sanh Lợi Trinh.

Như tinh hoa trinh sáng nhờ vào sự phát minh của mặt Trời, sự Vô Cực của mặt Trời là Đạo Trời Vô Cực nó bỗng dương công âm làm cho nhật nguyệt tinh hoa thờ Trời mà thành chánh quả.

Vô Cực tiềm năng: Trí đạo của Vô Cực là Thầy từ tim sinh vạn năng biết thấu Vạn Pháp Triều Tông, đứng ngoài Thái Cực nên âm dương không hút nó vào. Nên sự tĩnh của nó là đi vào trong bản thể của tiềm năng để sinh xuất thiên cơ cho sự tu thành chánh quả.

Vô Cực chân nhân: Khí hóa của Vô Cực là vàng, người muốn vào Vô Cực phải luyện đạo của Kim Thiên Tử tức tôi luyện thân kim, thân vàng là không người nên không chi ái âm dương, tim đạo là tim vàng nên không bàn tà chánh, đường Đạo Vô Cực là đường vàng. Sự tu luyện đi ra ngoài Thái Cực của âm dương, nên từ đó không mình để luyện Hư Vô Chi Khí cho tuổi vàng cao giá.

Vô Cực trí tuệ: Sự đắc trí tuệ làm cho trí tuệ như vàng, từ vàng mười luyện vàng cho cao tuổi, thân pháp như vàng không sanh tham báo vật của thế gian, đứng ra ngoài sự biện bác của Tam Giáo. Vì luyện tâm vàng nên không hư để để thành Kim Thiên Bảng thì Đạo Vô Cực được thành.

Vô Cực chí nhân: Tạo Hoá không tên đặt tên con là Vô Danh Thị ở trong trần đạo lý vô tranh, dạy đời không tranh là dạy Đạo Vô Cực để cho nước đăc đạo vàng kim, để cho Vua đăc thành Vương Phật, để cho thần đăc ngộ kỳ tâm, để cho dân đăc kỳ quan thái bình tại thế.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vô Cực Chi Tiên: Đời sống bằng vàng nên lòng không tham thần thông phép lạ, có làm phương tiện Chi Tiên, không làm không tướng thoát tục thì thân Kim Thiên Tử không hư. Còn Đạo Vô Cực Tiên Sư học luyện thân vàng nên tùy thời biến dịch, nên tùy lý ngộ an nhi mà Thượng Học Chi Đạo.

Vô Cực Hạo Nhiên: Trời nuôi thần linh là nhờ dòng khí hạo, nó là nhất khí thiên sanh, người luyện đạo đem nó vào trong để nuôi tâm thần, tâm tánh, nó là dòng sữa của Tạo Hóa truyền thần cho Phật Thân bú sữa của Hư Vô mà thành chánh quả.

Vô Cực chơn hỏa: Tâm hỏa của vô hình đốt sạch Thiên Ma, ai còn tâm ma vào cửa Vô Cực rồi người đó mới thật không ma, sự lửa đốt để thay ta sinh lại ta là ai vậy. Nên đại dũng của Phật là qua lửa Vô Cực để luyện trái tim vàng.

Vô Cực chơn thủy: Bậc đạt đại trí tuệ chơn thủy vô hình là Cam Lộ giai sinh của Vô Cực, làm cho nước thành dược tính, pháp thủy thành huyền năng để tắm thân vàng lúc tim cần sự tri ái.

Vô Cực chơn thổ: Đắc vàng năm sắc sanh ra thân vàng y gọi là Kim Cang Thân, nó lên Trời tự tại vào nước không chìm, đến đây thổ sanh kim, Phật về đây để thành chánh quả.

Vô Cực chơn mộc: Cây ngọc sanh ra trái vàng, cây vàng sinh ra trái ngọc nên vạn thù đều sanh xuất Kim Quang, Tiên vào đây luyện Kim Đơn, Phật vào đây ăn trái vàng trái ngọc để luyện Kim Thiên Tử đạo thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vô Cực chơn kim: Mẹ của vàng là Kim Mẫu, chữ Mẫu ở đây là sinh hóa vạn thù, chữ Kim ở đây là cao quý, người tu cao quý mới đắc thân vàng rồi luyện tuổi của vàng cho cao kim đức, khi kim đức mới chứng Đạo Vô Cực Kim Thân.

Đất sanh vàng người có thân vàng nhờ Mẹ Vô Cực kim sanh thủy, đại trí của vàng tu luyện thành y. Nên các bậc luyện tim vàng không bàn Đạo Tam Giới.

Bài Thơ Đạo Luyện Vàng.

Đạo luyện vàng không bàn Tam Giới,
Hư Vô tim sinh lợi tim vàng,
Kim Thiên sanh xuất Kim Cang,
Làm cho tâm học thành vàng cao minh.

Không luyện tình kim sinh đại trí,
Làm cho không kim ý mới thành,
Như vàng từ trái tim sanh,
Sự cao không trí sự thành không ta.

Tức tim đã đi qua Thái Cực,
Diệt Thái Hư trả lại Thái Không,
Tức lòng dứt sạch tư lòng,
Sanh vàng tim ấy vốn không là người.

Làm sống lại con người đại giác,
Nhờ không ta sanh Đạo Hoàng Kim,
Sức tu Tam Giáo đi tìm,
Đại tu là đạo sanh kim lại mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Luyện đạo vốn luyện vàng trong trí,
Tâm lòng vàng thành ý mở ra,
Tiếp theo thanh điển Thiên Hà,
Cho thanh bạch tự trở hoa trong mình.

Sự ái mộ thiên tông anh thánh,
Trái tim vàng cứu cánh thế gian,
Tim thiên chi ái Trời ban,
Khí linh giáp nối nội quang sáng bùng.

Nhận thanh điện Huyền Khung Kim Khuyết,
Dòng thanh quang minh triết của Trời,
Tim vàng luyện đạo an nơi,
Cửa Thiên Trời mở giúp đàn con tu.

Nghe Phật dạy trùg tu cho kịp,
Sự thiền sư cho kịp thiền cơ,
Tịnh tu đạt máy thiên thơ,
Tâm hồn mở cửa huyền cơ mới thành.

Nghe Phật dạy luyện thành trí tuệ,
Cho sự tu tim đắc nhiệm màu,
Con đường Huyền Tấn cao sâu,
Nói dòng thanh điện Địa Cầu vào tim.

Chơn tim mở ngòi nhìn thần nhiếp,
Thâu điện quang tim hiệp thanh quang,
Mở ra bộ máy Khôn Càn,
Cửa Trời mở trí đạo vàng khai tim.

Ngòi nhập định để tim ánh sáng,
Hiển hình Tiên chỉ dạy tim làm,

Hào quang thấu nhận chi an,
Cho tròn cho sáng cao sang thể hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đầu điều tích cái thần linh hơi thở,
Có khi quên khi nhớ vô thường,
Trái tim về lại Tây Phương,
Không tình không tính không thương không
lòng.

Lúc nhập định thả lòng cho trống,
Để cái tâm không động tưởng phạm,
Xả cho tư tưởng đến an,
Cho tròn thanh điển hào quang tụ về.

Máy Trời mở trong mình chuyển động,
Thả lỏng cho thanh khí sửa mình,
Điện rung mở các mạch kinh,
Khai thông bản thể thần linh hiệp vào.

Sự rung chuyển từ cao tới thấp,
Điển sửa kinh mở mạch tinh thần,
Mở dòng thanh điển châu thân,
Làm cho hồn xuất hóa thân hiệp vào.

Bình tĩnh trí đi vào thiền định,
Điển khai tâm Minh Cảnh mở ra,
Đêm nằm nhìn thấu nóc nhà,
Thiên Hà qua lại nhìn ra tỏ tường.

Nằm ngọa thiền giao liên Tinh Tú,
Nhìn xuyên không Vũ Trụ di hành,
Thiên Tiên từ đó hóa sanh,
Thiên căn không học lại thông Thiên Hà.

Sự thiền định tâm hoa trong kiếng,
Minh Cảnh Đài thi hiển diễn ra,
Vô hình tuy ở bao la,
Trái tim Vô Ảnh chỉ qua tỏ tường.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nguyên lý học Thần Tiên từ đó,
Sự tâm truyền từ đó dẫn thần,
Sự tu thâm nhận quang năng,
Hóa thân sống đủ nguyên thần tròn ra.

Bình tâm đạo tìm hoa kỳ bảo,
Sự luyện rèn tái tạo nguyên linh,
Vào trong các cõi vô hình,
Học cho trí tuệ trong mình phát ra.

Thấy được rộng cao xa sự thấy,
Hiểu đạo này yên cái thấy kia,
Học cao không để lòng mê,
Dù cho Tiên Giới không xê nội lòng.

Sự kiên định khí thông lòng sáng,
Sự luyện thần không để u thần,
Làm cho tinh bạch như Trăng,
Có khi phải sửa chữ nhân mới tròn.

Tiên đến rử Đào Tiên Yên âm,
Đi ba lần sau đó không đi,

Thần Tiên thử thách tư nghi,
Thật lòng học đạo hay thì tài hùng.

Thi Tiên Đạo hứa chung hứa thủy,
Đề thử ra thành ý hay chưa,
Dốc lòng đi học Đại Thừa,
Đề lòng có tưởng mà thua đường Trời.

Nên pháp Phật là ngôi tịnh độ,
Phải không lòng đáp số là không,
Những người học Đạo Thiên Tông,
Vào Tiên Cảnh Giới thắng lòng đề tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thắng trí Tiên học xong cầu tiến,
Cảnh này rồi tu tiên cảnh kia,
Học thành Đại Học không mê,
Diệt lòng mình đạo Tiên thì không gieo.

Sự hứa hẹn học Tiên không hứa,

Bạc Bò Đê thành thật Bò Đê,
Cảnh Tiên tuy đẹp không mê,
Học rồi lại tiến đi về Phật quang.

Sự chưa biết hỏi Thầy chỉ dạy,
Cho Phật tim nghe thấy tỏ tường,
Còn bao bí quyết cao hơn,
Học cho đắc đạo keo sơn với Thầy.

Hóa thân đạt đạp mây nương gió,
Luyện vô hình từ đó thắng mây,
Mỗi ngày cao đạo tung bay,
Phải đi cho đúng Đạo Thầy kỳ ba.

Thần kinh mở tìm ra thiên lý,
Đạo Đại Thừa hiệp chí bình trung,
Rượu Tiên tiệc đãi nên mừng,
Bình lòng dâng ái rồi hưng lòng thiền.

Gặp nhiều bậc cao Tiên chỉ giáo,
Các Tiên Ông chỉ đạo Thiên Hà,
Học rồi thưởng thức Đại La,
Kiếp xưa Tiên Cảnh ta là ai đây.

Hiểu ra được bình ta trong đó,
Như sức tu gia ngộ Tiên Nhà,
Hàm thụ đạo lý Tiên Gia,
Nên thân nhờ học nên nhà nhờ tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến đây nhờ công phu Phật Pháp,
Sự xuất thần thừa hạc cõi long,
Đi vào tận chín Trời trong,
Đạp mây mới thấy cõi lòng nhẹ ra.

Thiên lý dạy đạo ta cũng mở,
Sự học Tiên thơ phú kinh thiên,
Rèn lòng cho đặc lòng Tiên,
Đặc lòng giác ngộ tim thiên mở mây.

Mỗi thời thiên trên mây ta hiển,
Hội Quần Tiên đưa tiễn ta về,
Đó là Đại Học không chê,

Học nhiều rồi sửa đường về Hư Vô.

Cảnh Tiên đẹp bồi tô kinh lý,
Học hành văn khi trí Đại Thừa,
Luyện cho tài trí thi thơ,
Tao văn nhu ái thần thơ mới màu.

Sự văn thơ như châu nhả ngọc,
Trí tuệ sanh như được phúc điền,
Kinh văn là học ruộng Tiên,
Cày Trống cuộc ngọc sanh thân là vàng.

Còn văn tự dùng mây làm giấy,
Bạch Vân Kỳ chỉ dạy ruộng Tiên,
Chơn truyền học các bí truyền,
Đạo kia được đắc ruộng Tiên trên Trời.

Nhờ bí truyền của Thầy Di Lạc,
Dạy Thần Tiên đắc đạo thiên sư,
Sự tu đắc ngộ chơn như,
Sự khai huyền bí thiên sư đạo thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sự cao cảnh canh tâm nội lý,
Một sự tu chi thủy dạy ra,
Huyền vi Di Lạc chỉ cho,
Cơ huyền giáp nối vào kho điển Trời.

Khoa Học Phật là Khoa Huyền Bí,
Dạy thiền sư mở đáy tim vàng,
Sự tu huyền bí không bàn,
Đó là chánh pháp Phật quang bí truyền.

Nay Phật Tổ truyền Thầy Di Lạc,
Luyện đắc rồi chỉ dạy trò hiền,
Để trông giống Phật Thánh Tiên,
Vào trần thành đạo dạy miền Nam Bang.

Một sức học siêu Thần siêu Thánh,
Sanh Kỷ Nguyên Di Lạc dạy truyền,
Mở ra huyền bí tâm thiền,
Thần Tiên quy Phật học thiền quy y.

Tâm học lớn đến kỳ chỉ dạy,
Hàng thiền sư trí tuệ trở hoa,
Cũng nhờ Di Lạc ban cho,
Thần Tiên đắc đạo chung phò thiên cơ.

Trời mở đạo lập cơ di thiện,
Phật lái đò tụ hội Tâm Thiên,
Dạy hàng con cháu Phật Tiên,
Hoa khai nhụy trở chơn truyền tấn phong.

Hàng thiền sư học trong thanh tịnh,
Cái chi lòng cao kính Phật Sư,
Tài hoa lòng lại thiện từ,
Đạp mây học đạo thành người Tiên Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sanh Phật pháp Trời Cha đã định,
Một chu kỳ cải chính đường tu,
Tại gia thiền định công phu,
Trời cho đắc đạo thiền sư dạy đời.

Cho Phật sanh vào thời đại chiến,
Dạy chơn tu phát triển Tim Thiên,
Khoa Học Huyền Bí cao Tiên,
Sự tu đắc đạo cửa Thiên cho vào.

Đến Thánh Đức thiên tông mở nước,
Tài hoa dăng trí lược thiên tài,
Tim Thiên chung chí dựng xây,
Vinh hoa Phật quốc chung tài thiên sư.

Phật quy y thì người phát huệ,
Tức Phật quang âm ký mới thành,
Tức là điểm đạo thể sanh,
Phật Vương điểm đạo tu hành được cao.

Sự quy y nhận vào môn đệ,
Phật trên đầu điểm hóa linh hồn,
Chư Tiên sắp lớp Càn Khôn,
Nhà Trời nhận lại sư môn Tiên Thần.

Phật điểm đạo tinh thần khai mở,
Cửa huyền linh môn đệ nhà Trời,

Quy y tu Phật không chơi,
Sự tu phát huệ Đạo Trời được khai.

Già bé lớn nhờ đây đạt đạo,
Sự tu thiền mở cõi Bồng Lai,
Vào trong Phật điểm Linh Đài,
Dễ dàng mở huệ vào Đài Thiên Vãn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật điểm đạo thì tâm tỏ sáng,
Trí thiền sư nhờ đó làm đèn,
Pháp thiền say điên như men,
Dòng tâm hai tám làm đèn Vô Vi.

Đưa thiền sư vào trong Máy Hạo,
Đổi thay cho xiêm áo nhà Tiên,
Đi vào Ao tắm Thanh Tâm,
Tẩy trần Tiên hiệu cái thân không phàm.

Tiên đổi lớp hóa thân Tiên thật,

Lớp Trời khai diệu đất Tiên Gia,
Thời thiên định huệ mở ra,
Nhẹ nhàng học đạo gọi là du Tiên.

Sức học đạo đạo miền Tiên Giới,
Cõi Bồng Lai đạo lý nhiệm màu,
Trái tim xuất hiện Minh Châu,
Giữ lòng minh đức học bầu thiên cơ.

Được Phật dạy huyền cơ ẩn ý,
Sự học cao đạo vị ẩn cơ,
Tức là huyền bí thiên thơ,
Yên lòng để học cùng cơ nhiệm màu.

Đến huệ mở không cầu chi cả,
Sự không lòng chứa cả Hư Vô,
Dạy do lớp học sinh cơ,
Chứ không cầu cái dật dờ tà linh.

Thầy chỉ dạy sự nghiêm mình học,
Không hỏi đòi như thói người ta,
Đó là sự học không ma,
Không tham sự đạo không xa sự truyền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ngay là đạo không dùng mưu mẹo,
Đề đắc trong không xéo tinh thần,
Ngay trung là đạo chân nhân,
Nhờ ngay chánh kiến chánh thân mở tim.

Rồi sự học ngay nên chí nguyện,
Cho tác lòng ngay lại tác lòng,
Sự ngay thận trái tim trong,
Làm theo đức tín trung lòng thành Tiên.

Không lời dối để tim trinh sáng,
Không dối gian mới thật không lòng,
Bạch văn kinh thị bên trong,
Nhờ tu ngay thẳng thật lòng huệ khai.

Trời điếm đạo người ngay dễ đắc,
Nhận sửa sai mới thật ngay lòng,
Mắt Trời nhìn thấy ta trong,

Trung ngôn thật ngữ thì thông Đạo Trời.

Hàng thiên sư đắc từ ngay chánh,
Không thích hàng tranh cạnh dối gian,
Nên người học sửa tim cang,
Huệ khai người đạo không gian dối lòng.

Trung ngôn để sanh lòng chơn thật,
Sự trung ngôn chánh giác tim thần,
Thật lòng sanh tánh tròn Trăng,
Chữ trung đắc đạo chữ Trăng mới tròn.

Thiền sư học trung ngôn là Phật,
Cửa huyền cơ không thật không sinh,
Nghe kinh để rửa lòng mình,
Huệ khai nhờ trí thật tình ngay ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhờ chánh ngữ sạch tà trong trí,
Nhờ trung ngôn lọc thủy sanh điền,

Điền tâm sinh động Đào Nguyên,
Ngay lòng thì được Phật Tiên dạy mình.

Kinh có thần truyền trong ngay thật,
Lòng thật rồi điền thật sinh cơ,
Không tham tham ngộ thần thơ,
Sự Tiên dạy đạo thiên cơ dạy lòng.

Trống cái trí để thông vạn trí,
Sự trống trong tuệ trí lai sinh,
Hiểu sâu thiên trí chi tình,
Dạy ta trí tuệ vô hình văn chương.

Tha cái dở tào khương tinh tấn,
Bỏ chỗ đen tinh trắng hiển hình,
Sạch như trẻ nhỏ ba sinh,
Đôi nhân mềm yếu ai nhìn cũng thương.

Ngay thật đó tánh như trẻ nhỏ,
Bụng Thần Tiên dạy nó không lòng,
Nhờ không tư dục ở trong,
Dễ dàng nhập hóa vào trong Tiên Thần.

Lòng trẻ nhỏ ở trong màu nhiệm,
Thì học thông chất xám ban truyền,
Sự trong sạch thưở không tim,
Không tranh sự học tự tìm thiên cơ.

Đạo thiên sư nhờ vào thanh tịnh,
Lòng trẻ thơ ngâm vịnh thiên sư,
Sự thiên tâm lý vô tư,
Càng cao sức đạo thiên sư đạt thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn sức đạo luyện thành bé tý,
Được đạo trong giai thị trẻ hiền,
Tác lòng nó sừng như Tiên,
Tức là trí độ nhỏ thuyền lướt qua.

Lúc tham thiên tài hoa không mộng,
Nhu trẻ thơ tươi sáng cái lòng,
Dễ dàng huyền bí lâu thông,
Nhỏ mà học được không lòng đạo cao.

Nhờ trí trẻ đạo thông cứng dạ,
Gặp vạn ma dạ đá không sờn,
Quy y cho họ tu chơn,
Phép tài không sợ thua hơn không tình.

Nhờ cứng dạ thủ trình trình sáng,
Sống như Thần thác cứng như Tiên,
Thành trung đứng thẳng như kiềng,
Đó là cứng dạ Đạo Thiên mới thành.

Lòng đã tu không lòng sinh tử,
Trí vạn năng danh dự nhà thiền,
Nhứt lòng không sợ lòng yên,
Có trung có nghĩa Trời Thiên độ mình.

Khi được thử dăng trình đắc đạo,
Thật trình lòng vạn sự giai không,
Thiền sư đắc Phật không lòng,
Vượt qua thi đạo ở trong nhà Trời.

Cao đạo đức tức không dục niệm,
Nhờ chữ không chất xám hiển ra,

Phật thành quy hướng vạn ma,
Đó là thành đạo đi qua Tâm Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên thiên sư luyện lòng chi thủy,
Ẩn thân ngoài tu kỹ thân trong,
Để yên sanh lại cái lòng,
Thấy xa biết rộng ngay lòng chính tâm.

Ngay được lòng thẳng ngay chánh giác,
Sự ngộ tâm ẩn giữ không tâm,
Mở cơ yên ẩn để tâm,
Sự tu cách vật mở tâm không mình.

Không đến thật tim sinh chơn Phật,
Sự tim sanh thiên thất bạc bàn,
Điển kinh sanh xuất linh quang,
Vô hình tìm lại Niết Bàn nội kinh.

Muốn học nó thì im lặng tiếng,

Đi vào trong ản lý huyền vi,
Tọa thiền linh cảm nó đi,
Học trong cái cõi huyền vi của Trời.

Vì học lớn tìm nơi giao kết,
Như tim thiên và lớp chỉ xưa,
Trái tim vá lưới huyền cơ,
Để cho Thiên Vọng Đại Thừa vá tim.

Nối lưới Trời vào thiên lộng kính,
Để cho tim vào máy thiên cơ,
Tự nhiên chất xám vô bờ,
Mở ra hiểu biết thần thơ nối truyền.

Từ đó học tim thiên chỉ dạy,
Dùng nhãn quang để thấy Đạo Trời,
Một bầu thiên thể khô khô,
Thơ văn như đã tuyệt vời văn kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một sức học bằng tim thấy biết,
Làm cho lòng siêu việt cái lòng,
Trái tim sanh xuất lục thông,
Như người Mẹ đã sanh lòng ra con.

Chơn hơn đó sáu thằng con nhỏ,
Nó thích ăn tinh tú Ngân Hà,
Mỗi ngày dùng sữa Ma Ha,
Lớn khôn nhờ bú sữa Bà Mẹ Thiên.

Dạy nó học tinh thần nhập lý,
Học thần thông hữu thủy toàn chung,
Sanh ra sáu huệ ta dùng,
Dạy cho đắc thủy hòa chung với Trời.

Một thời thiên về nơi Cực Lạc,
Cho nó theo uyên bác thông thần,
Nó ăn Tinh Tú Trời Trăng,
Làm cho trình sáng tính năng của Trời.

Một sự dạy thiên thời của huệ,
Trí vạn sanh mở đạo vạn năng,
Sự tu đạo lớn truyền thần,

Nó phò theo cái hóa thân của mình.

Nó lớn mạnh sự nhìn khôn đạo,
Dạy nó thành Kim Bảo tinh thần,
Từ đây nó biết phân thân,
Ta là Thầy của tinh thần chính ta.

Nó lục căn đạo gia thanh tịnh,
Sức học ta kim đỉnh sanh vàng,
Ta vào các cõi cao sang,
Nó theo hộ pháp bình an tánh Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dạy nó học các ngôi thần huệ,
Xuất thế tu nhập thế không chùa,
Nhờ không nó chẳng chanh chua,
Sức tu đắc huệ a dua không tình.

Đổi thế học tầm nhìn siêu giác,
Cửa chín Trời uyên bác lục thông,

Nhìn đời như nước ba dòng,
Ăn ngon thanh bạch cái lòng huệ căn.

Sáu huệ học tiềm năng thanh sáng,
Cao tầm nhìn đúng hạng tu chơn,
Thanh tim nghe đủ tiếng đờn,
Quờn tim vào cõi quy Nhơn của Trời.

Dạy cho huệ hiểu người di thiện,
Dạy cho thông huyền biến tinh thần,
Sự tu xử thể cầm cân,
Cái thanh của huệ cái trần thế gian.

Sự mực thước đo lòng thiên hạ,
Nước lửa trong tam thể trần hồng,
Từ bi tham ngộ thiên tông,
Lục thông giúp bậc dưng lòng công phu.

Còn đạo lý không tranh thiện giả,
Sự sai tu tranh bá không giành,
Thông tin chỉ lại sự hành,
Làm cho thế tục giảng sanh tu hiền.

Giúp cơ hội Địa Tiên giác ngộ,
Cầm dương cơ giúp học quờn cơ,
Trái tim thường học thiên thơ,
Mở lòng lục huệ thông nhờ trình tim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dạy lục huệ nhìn lên Tiên Cảnh,
Rồi nhìn đời so sánh cao Tiên,
Lục thông học pháp bí truyền,
Thành Thần Thánh Phật học Liên Phật Đài.

Tài lục thông là tài anh thánh,
Học thiên tài an chánh thuần dương,
Từ bi xử thế đo lường,
Sức đo sức học chín trường Phật Gia.

Đo sức học quỳnh hoa khai trí,
Luyện lòng nhân cao quý Đạo Trời,
Trái tim như trở hoa khôi,
Sức trình của trí sức dồi của tim.

Vào Tiên Thiên đạo miền Tiên Giới,
Là tướng Trời giữ giới cao minh,
Nhìn Tiên học lễ không mình,
Đi tu không buộc thiện sinh không bàn.

Làm cho tròn rồi an thần huệ,
Nhập thế và xuất thế đều không,
Học thành Phật Pháp thiên tông,
Mà không tranh sức đạo lòng với ai.

Sự đại giác ly khai tà niệm,
Sự giác tha là sự thắng lòng,
Cửa thiên dạy đạo lục thông,
Sanh thêm sáu huệ ở trong Thiên Đài.

Mười hai tướng kim giai phò Phật,
Thập nhị hiền tim Phật sinh ra,
Đến đây Đạo Phật làm Cha.
Dạy mười hai bộ tinh ba của Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Một sự dạy bằng Tiên Thiên mở,
Đức Háo Sanh dạy cổ kim kinh,
Tức là hướng độ chơn linh,
Làm cho vạn tượng hóa hình từ bi.

Còn mỗi tạng hai trăm năm chục,
Hàng Tỳ Kheo xin phục hồi tim,
Tức là phụ tướng mọc lên,
Giúp cho các huệ dựng lên quốc gia.

Bộ kinh tế sinh ra từ thận,
Sư kinh bang sách lược kinh thương,
Làm cho giàu mạnh phú cường,
An bang tế thế tâm hương thái bình.

Còn sách lược dân giàu quốc mạnh,
Ngoài danh thương và nội danh gia,
Làm cho quốc tịnh dân hòa,
Sự giàu sách lược gọi là chí nhân.

Kinh tế mạnh toàn dân đặc trí,

Ký tế thần bình thủy dâng chung,
Tặng can sanh đại nguyên hung,
Chỉnh trang bảo vệ Huyền Khung cho Trời.

Tâm can mở là ngôi trung nghĩa,
Dạy thần dân bảo vệ Địa Đàng,
Xuất thần binh pháp dân an,
Nước sanh hộ pháp Tam Can làm tròn.

Còn quốc độ bảo an lập pháp,
Đáp lòng dân bảo vệ nước nhà,
Tài thần phò trợ quốc gia,
Thiên Long Bát Bộ hăng hà phục sinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nghe tướng soái học kinh trung nghĩa,
Sức tài thần phục tế vì nhân,
Giúp Vua bình trị tinh thần,
Giúp dân lập đạo vì nhân mà làm.

Đạo thần học định nam định quốc,
Định biên quang phong thủy hình đồ,
Bình thơ sách lược bảo gia,
Tướng Trời giáp trí gọi là Thần Tiên.

Rồi bộ phé sanh thiên khoa học,
Là một ngôi cố vấn Thiên Hà,
Trên phò chi ái quốc gia,
Dưới say học sĩ vì nhà mà trình.

Tinh hoa tịnh lai sinh trí tuệ,
Sức học cao bỗng bẻ cho Vua,
Những hàng đại trí thiên cơ,
Thờ Vua trọn đạo là nhờ chí trung.

Sự minh triết dâng lòng tế thế,
Đào tạo hàng kinh tế Phật Gia,
Làm cao sách trị cho nhà,
Làm giàu cho nước dựng ra thái bình.

Nhờ bộ phé dâng trình thành triết,
Sự kinh văn cao thuyết thông hành,
Làm cho văn hóa cao thanh,

Phòng vinh xã hội thiện lành an dân.

Sức học sĩ đối nhân xử thế,
Lập lại nền nghi lễ quốc gia,
Lễ sanh dâng hiến nước nhà,
Văn minh phục lễ văn hoa phục tình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Từ đó mở quờn trình cho nước,
Nước nhược dòng đượ đạo lớn lên,
Lễ làm văn học cao nền,
Người tu chung chí sức bền vạn thu.

Thống nhất lý trí tri vì nước,
Làm con cầu ô thước rước đưa,
Cho hàng học sĩ Đại Thừa,
Chung lòng vì nước bình thơ vì nhà.

Đến tằng tim sanh ra Vương Đạo,
Hàng Tỳ Kheo theo Phật làm quan,

Cùng chung xây Tiểu Niết Bàn,
Sức tu chánh ái lập đàng chi dân.

Từ đó đạo quân thần chi tướng,
Thờ Phật Vương đạo nhượng đầu sư,
Mỗi thần thờ cái thiêng tư,
Làm cho quốc trọng trên người quốc gia.

Thờ Vua thể thờ Cha chi tướng,
Đạo quân thần có lực kỷ cương,
Làm tròn sứ mạng dâng hương,
Quân thần chi lễ đại cường phục ta.

Trái tim mở Tam Hoa Tụ Đảnh,
Tam lực sanh thiên lý giai thành,
Đạo sanh hiến pháp nó sanh,
Lập trong bản thể lực thành quốc gia.

Một sức học ở trong Thiên Địa,
Giống như Vua lập lại binh quyền,
Ở trong Xá Vệ Thần Tiên,
Chi thần chi tướng chi Tiên đủ đầy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Bộ xã hội tỳ sanh ra tướng,
Như trong lòng sanh hạ viện kỳ,
Tức là Trời mở an nhi,
Việc thông xã hội thần kỳ hiển ra.

Hạ tầng các tiểu bang tỉnh lỵ,
Các hàng tu chung chí nghị hòa,
Lực theo hiến pháp đặt ra,
Thành nhân theo sách lược cho dân nhờ.

Nên sức định thành cơ xã tắc,
Nhờ sức tu xây cất nhà Tiên,
Làm theo đạo đức tâm nguyên,
Dân an giàu trí thần yên nhờ tình.

Từ đó đạo phục sinh bản thể,
Như con Trời bông bết thần dân,
Sức Vương chánh ái đại thần,
Sức tu chánh kiến vạn dân hưởng dùng.

Thủy sanh trí kỳ phùng nhân trị,
Trí sanh Tiên tu chính Địa Đàng,
Làm cho tâm lý sanh vàng,
Niết Bàn an trí Tiên Bang an tình.

Đến đó hội mây rồi văn sĩ,
Chọn tài thần dạy trí cho nhân,
Làm cho nước được trọng thần,
Làm cho quốc tịnh đãi vân Địa Đàng.

Đem sức học tim vàng sanh huệ,
Dạy thần dân vạn thế tim thiên,
Mỗi người đạt được Kim Tiên,
Quốc gia thanh trị như miền Bồng Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dân đắc đạo dân hòa sanh đức,
Từ tim vàng Đức Phật sanh ra,
Từ bi sức mạnh của nhà,

Thành hàng trí tuệ quốc gia nhân tài.

Tài có trung là tài ái quốc,
Trí nghĩa sanh đạo thật làm tròn,
Giàu sang thờ đạo nước non,
Sự tu chánh ái đạo con thờ Trời.

Được trung hiếu nhờ ngôi thiên học,
Lúa tốt thì điền mọc được mùa,
Quốc gia sách lược binh thơ,
Sắp cho đại tướng đánh cờ an dân.

Sự thiên học kỳ thân phát huệ,
Đạo từ trong sanh kế vạn nhà,
Sự giàu nhờ tướng tài hoa,
Sự an nhờ tịnh nhân hòa huệ khai.

Các bộ học tim vàng chi đạo,
Nước Hoàng Kim lập đạo thờ Trời,
Tức là Vương Đạo trong người,
Thần dân tu học thiên thời thuận sanh.

Còn hạo khí Trời sanh ta dưỡng,

Đem vào trong thành trường cho thân,
Nuôi mình nuôi cả thần dân,
Siêu nhân nhờ đó siêu thần nhờ đây.

Sự lập đạo trong này sinh huệ,
Học cao kinh tế thể linh văn,
Huệ sinh ta dạy tinh thần,
Tức là truyền pháp cho thân tu trì.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nước thanh trị thì thi thiên lý,
Cho thần sanh thượng trí mở ra,
Đạo sanh dạy sự nhân hòa,
Hòa tim vào khối tình nhà chi dân.

Được hiền thần dạy thần sách lược,
Sự hoành kinh xử thế thái bình,
Mưu cầu văn sĩ cao minh,
Làm cho giàu trị thái bình âu ca.

Thần trong tim sanh tâm bào lạc,
Lực thần quy bạch hạc sanh thần,
Tức vàng luyện tới Tiên chân,
Bàn cờ sách lược Tiên Thần đánh ra.

Binh sắp đặt gọi là binh pháp,
Còn thể đi lược trận ban hành,
Làm cho thể nước khinh thanh,
Sức tu sách lược cho lành quốc gia.

Bạch hạc tự Thần Tiên áo trắng,
Vô sắc Tiên là thắng sắc phàm,
Lược thần binh để kinh bang,
Làm cho thể mạnh Khôn Càn âm dương.

Kim Quy thật Hoàng Kim chi tướng,
Sự giàu sang biết giữ cao vàng,
Thể đi theo lược dân an,
Làm cho kinh tế giàu sang thể cờ.

Sách lược có thần thơ quy chánh,
Theo lòng Trời lập đánh thiên cơ,
Thể binh theo thể thần thơ,

Sức chung chí nguyện Tiên cờ đắ an.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tâm bào lạc dạy hàng thiên tướng,
Đủ dũng trung thờ phượng đạo nhà.
Sự tu tiết độ tinh ba,
Sự làm trả ái quốc gia của mình.

Tài và lời làm nên ích quốc,
Sự dân giàu đại lợi quốc gia,
Dân kia có chí giữ nhà,
Góp phần bảo vệ tài hoa của mình.

Như thần nữ dâng trình vì đạo,
Gả cho hàng ung bảo quốc gia,
Chữ trình dâng lễ cho nhà,
Tức là chi tướng nhìn ra chi thần.

Còn sức học chân nhân cao đẹp,
Có đạo tâm biết khép đạo lòng,

Làm theo sức hiểu thần thông,
Dâng trình cao đẹp đạo lòng trở hoa.

Dâng trình đạt tinh hoa cao sáng,
Khoa học cao đơn giản tánh tình,
Những hàng ái quốc cao kinh,
Thiền sư đắc đạo dâng trình để thành.

Trời sanh đạo thần minh Phật dạy,
Sự nhân thông nhìn thấy bao la,
Trí thiên do nhãn tạng ta,
Học theo nhãn tạng hàng ma dễ dàng.

Ma là đạo tà hình chi phái,
Dùng ta linh làm nghịch Đạo Trời,
Giặt giành Giáo Chủ nơi nơi,
Lộng chơn thành ngục lấy Trời my dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dùng tà thực mê thần người học,

Làm người mê đi chết tinh thần,
Của tiền lấy ái của dân,
Sưu cao thuế nặng góp phần để tranh.

Không có pháp đối nhân mạc pháp,
Còn kinh thơ vẽ rắn vượn hình,
Tối ngày kêu họ mê tin,
Dâng hương cúng Phật cho mình lợi tha.

Khi lợi đến sanh hư sanh tộ,
Làm tín đồ nghi trách Phật Trời,
Hơn ngàn năm tín chờ thời,
Tại sao Đức Phật không ngồi chùa am.

Xưa Phật tu từ trong rừng núi,
Đi tìm ra chơn lý cứu đời,
Giữa rừng chí nguyện không ngơi,
Tìm ra chánh pháp vào đời mà dâng.

Nay Di Lạc tu chân trên núi,
Khi đắc thành không giáo không chùa,
Tại gia thành Phật sinh cơ,
Chùa am che trí nhà thờ che tim.

Lợi họ dưng ăn vào sanh niệm,
Khi lợi sanh hình tướng sanh theo,
Lợi đề trí tuệ nó nghèo,
Làm dơ đại trí làm teo đại tình.

Khi chùa lớn âm thanh đã lớn,
Trí trong tranh ai diệt nó sanh,
Thiền sư để ý tranh giành,
Đạo hiền sanh dữ, đạo lành nghiêng trình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn niệm Phật tục kinh cầu lợi,
Hàng viếng chùa mang tới tục phạm,
Tình dân ra sức để làm,
Cho người đắc được lòng tham của tiền.

Họ vui mừng cầu tiền đắc lợi,
Ông trụ trì được động ngàn nhà,
Muôn ngàn người viếng cầu ta,

Cửa thiền thành chợ ma tà khởi sinh.

Cho họ được đức mình mất sạch,
Mãn cuộc đời không đức ta về,
Thần Tiên không đức họ chê,
Không ai tới rước đưa về Tây Phương.

Tội nghiệp sư tạo phùng ong kiến,
Bởi sự tu theo kiếng theo danh,
Đến đây nhà Phật không thành,
Tâm không công đức lòng tranh sanh tà.

Ngồi đó khóc Phật Gia không rước,
Tại sự tu đi ngược lòng Trời,
Luân hồi vì tánh tham chơi,
Tu chơi lạc nẻo yêu đời sạch công.

Vì lợi lớn sanh lòng ong bướm,
Không hàng ma mà dục theo tà,
Cái chùa linh đó hại ta,
Chén cơm ngàn nhà chôn trí thiền sư.

Tại chùa lớn làm hư tim đạo,

Lo vạn nhà tim đạo ai lo,
Tới khi hết đức dứt đò,
Ngàn nhà không đắc ta là tội nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Đến đó muộn quy chơn không kịp,
Cầu Phật đưa hết đức không đò,
Ngồi nhìn tự ngán chùa to,
Kêu người lạy bực còn ta cầu nhàn.

Trí thiên sư thấp nhang là tuệ,
Cái hương lòng tỉnh thể khai lòng,
Tim thần tìm chủ nhân ông,
Không chùa sanh tự tư phòng sanh ra.

Phật trong tim tâm ra đại trí,
Sợ chùa to như khỉ trong lòng,
Nhốt mình trong cái thư phong,
Khác nào như khỉ vì lòng múa men.

Tưởng bá tánh vào đây lạy lục,

Họ cầu ta ta giải dục tâm,
Đạo chùa yếu pháp quý tâm,
Làm tôi cho quý cõi âm chín chùa.

Nó tăng bốc hơn thua đồ tín,
Làm tăng ni sinh cái thị hiềm,
Trong chùa âm khí bốc lên,
Tranh trong chức vị tiếng rên hận lòng.

Chánh pháp không thần thông đâu giải,
Còn thiên sư bị sái nhân tình,
Tại vì tham lợi âm sinh,
Tiếng chuông không giác mõ kinh chống
nhau.

Cửa thanh tịnh đi vào trục lợi,
Nên Phật sanh không tới các chùa,
Tim sinh không thích vải thưa,
Chê Thần bán Thánh bực thờ my dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tim bào lạc sinh ra trình sáng,
La Hán đi hành đạo hàng ma,
Tim hàng chi ái cho nhà,
Sự không mê thiện mới là đại tu.

Đạo tim giác trùng tu tánh ngộ,
Không chấp mê con số hạ sanh,
Trên đầu ba tác đạo lành,
Trong lòng ba tác làm thanh tác lòng.

Sức hàng ma nhờ thông tri giác,
Từ trái tim bào lạc sinh cơ,
Như người đi học binh thơ,
Đạo làm đại tướng là nhờ trí mưu.

Trí Đại Thừa trượng phu thờ nước,
Dùng mưu sinh sách lược cho nhà,
Cái tài hùng biện chi gia,
Làm cho cường địch hàng ma được tài.

Trí La Hán lòng ngay chánh kiến,
Vì Phật sanh hộ pháp thiên sư,

Chí công vì đức thiện từ,
Tức là đại giác vì Trời mà dưng.

Không cầu lợi còn dưng lợi ái,
Bổ thí cho lòng đãi ưu lòng,
Có đầy dưng thí là không,
Tự nhiên ma ở trong lòng quy y.

Một cái tâm cao thâm diệu pháp,
Thần tướng theo quy phục đại tài,
Tức tâm điều đỉnh hộ mai,
Vào trần không chết cái tài thiên sư.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo hàng binh không nên chinh phạt,
Làm cho hàng Bồ Tát dưng trình,
Giác tha họ ngộ thiên tình,
Vị tha ta giác họ bình họ yên.

Hành có chí họ tìm thanh tịnh,

Ta dâng lòng lập đỉnh thanh Tiên,
Ước mơ đôi bạn thệ nguyên,
Hòa bình chi tướng để yên đạo nhà.

Được quốc tịnh làng gia giàu mạnh,
Sống hòa minh tâm tịnh hơn tình,
Trái tim sanh xuất nhuệ tinh,
Làm cho thần huệ trong mình quang khai.

Tim bào lạc nhìn Thiên xuất số,
Máy Thiên cơ khai trở tiềm năng,
Nhìn vào Tinh Tú Trời Trăng,
Thiên thời sắp số Thiên Văn tỏ tường.

Nhìn Thiên Tượng am tường lợi hại,
Tượng số theo trên dải Thiên Hà,
Am tường sức học đa khoa,
Hùng tài sách lược Trời cho đại tài.

Học rồi nghiệm chuyển xoay đạo nước,
Thuận thiên thời để được thiên cơ,
Làm theo sự dẫn thần thơ,
Thuận Trời an mệnh thiên cơ của Trời.

Biết đủ trí chờ thời không nghịch,
Sự nên hư thành trụ đồ hình,
Sức làm của các Hành Tinh,
Đều nằm trong đạo lập kinh của Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tim bào lạc học rồi đăng trí,
Nhìn thiên cơ bình trị sinh thời,
Tham thiên điều đỉnh vui chơi,
Chờ cho sinh khí của Trời sinh ra.

Hàng thiên định tài hoa thủ tiết,
Để mình an cái biết Thiên Hà,
Làm cho trinh sáng tinh ba,
Mà không dục vọng mới là cao minh.

Sự tìm học thân kinh quờn Phật,
Dạy chúng sanh cho thật trống lòng,
Ở trong Xá Vệ giao thông,

Đạo sinh chi đạo thẳng lòng mà an.

Đạo trọng trí luyện an chí sĩ,
Giữ sanh lòng dùng ý thiên cơ,
Vào Tiên học sắp thần thơ,
Đãi cho sức học thành cơ nhiệm màu.

Không dùng lý tranh hầu tranh bá,
Thủ lòng tu như xả thiên tâm,
Sự tu hiểu học truy tâm,
Lúc an để học yên tâm để yêu.

Vào nhập định phiêu diêu tâm lý,
Ẩn bên ngoài học chỉ đạo tâm,
Cái yêu chơn lý tim tâm,
Làm cho chánh giác chữ tâm diệu huyền.

Như vàng mười để thành cao tuổi,
Thì dùng tim nhờ lửa của Trời,
Luyện tim thành ý không lời,
Sức tu là luyện con người huyền năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến đại tướng tâm thần di chánh,
Hạnh thiên sư lục tánh châu vào,
Thấy xa hiểu rộng thanh cao,
Làm như không thấy đi vào vô vi.

Thập nhị thân vô vi du học,
Lập căn cơ tìm gốc Thượng Thừa,
Sức tu là sức căn cơ,
Đưa thần vào cửa huyền cơ chín Trời.

Tim học đạo đạo thần di đạo,
Sự chơn truyền dạy đạo đầu sư,
Làm cho sức đạo thay Trời,
Làm cho minh huệ trong người chân nhân.

Sắp thần tướng theo căn sinh hóa,
Hành hỏa thần học đạo tướng quân,
Sắp binh hàm thụ nghĩa trung,
Bảo quân bảo quốc tận trung làm thần.

Trung trị quốc đại trung minh thế,
Bậc nguyên nhung tế thế vì nhà,
Ta ban kiếm lịch tề gia,
Sắc phong nguyên soái đạo nhà bảo an.

Còn sự học cao sang binh pháp,
Thông thiên văn địa lý nằm lòng,
Tài thần an định núi sông,
Điều binh khiển tướng thân đồng quốc gia.

Hỏa tim vốn vì nhà đại trí,
Còn dũng thần cai trị quốc gia,
Hùng tài sách lược không ma,
Làm cho quốc trị đạo gia mới thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Rừng nhu học tâm sanh trung dũng,
Sự hàng ma ái quốc không ta,
Tướng người phục chí của nhà,
Làm cho sách trị thành ra thái bình.

Còn thủy thần hưng kinh đại trí,
Giúp minh quân cai trị nước nhà,
Dâng tài tụ hội tinh hoa,
Làm cho chí sĩ nước nhà kinh thương.

Đối nội có kinh bang sách lược,
Đối ngoại như mở nước đón mời,
Hòa nhu dùng lễ kính người,
Lân bang tiếp lễ nơi nơi cầu hòa.

Nhờ hòa được nghị hòa kinh tế,
Cho dân giàu hạ thế hòa minh,
Như ta buôn bán giao tình,
Làm giàu mà được người tin ta lành.

Cho dân giàu dân canh điền thổ,
Sự dân giàu khai trổ trí khôn,
Đạo làm bình chuẩn an thôn,
Hạ vào đặc lợi thượng nguồn an tim.

Lập sách lược lâu bền chi đạo,
Cho dân giàu là đạo an dân,

Nhân tài chịu tấn sở tần,
Mời về đại lý các phần ngoại thương.

Cho họ được phước dư thừa hưởng,
Người giàu kia được hưởng cái tài,
Thiên Đàng tại thế là đây,
Sức bình kinh tế thần tài hộ gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo trị quốc nhà nhà thanh trị,
Dâng bình lên vạn lý chế vào,
Tài hoa ngưng kiếm buôn đao,
Dâng lòng tế thế làm giàu chi dân.

Dâng tài trí đại cân hộ hưởng,
Sự kinh tài biết nhượng chi tài,
Trên kinh dâng ái hộ mai,
Dưới thương trường tế Phật đài dựng xây.

Như rồng đắc cho mây lập nghiệp,

Sự giàu sang giao tiếp thương trường,
Sức tu tu bổ kinh thương,
Lòng dân mềm xuống thật thương đạo nhà.

Tài trí đố dăng hoa vì nước,
Nước yêu tài trợ phú theo về,
Thần tài yêu tới hương quê,
Sức kinh mở trí gia tề mở tâm.

Nước khai thác cái hầm mỏ quý,
Đầy tiền tài hạ thuế cho dân,
Mới là yêu quý lòng nhân,
Dâng trình vì nước vạn thần cúc cung.

Đạo ái quốc đại hùng là vậy,
Tha tình thù trung dụng hiền tài,
Quốc gia hàng tướng dựng xây,
Thi ân cho nước, chi tài cho dân.

Tha tài thần để nhân đền nghĩa,
Người và ta con của một nhà,
Làm Vua là đạo làm Cha,
Sách kinh tế thế hiền hòa chi dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tinh hoa đở người dưng tài trí,
Đạo trung dung bình thủy tao phùng,
Nghiêng mình vì đạo sống chung,
Kinh bang lợi quốc giàu chung lợi nhà.

Cho dân tu quốc gia thanh trị,
Bởi người tu chơn lý không sai,
Huệ sanh ta được đại tài,
Người ra giúp nước xuân đài trở hoa.

Cho người dân lập gia thương nghiệp,
Tài của dân thương nghiệp nuôi dân,
Châu trần nuôi dưỡng chí nhân,
Sức dân giàu mạnh đạo nhân ta thành.

Vì lợi ái không tranh vãn hóa,
Nước tự do ngôn luận thi đoàn,
Người dân mở được trí khôn,

Làm tròn hiếu đạo kính tôn nước nhà.

Quốc họ trọng tề gia thanh tịnh,
Đạo chi dân xả bỏ ngục hình,
Người dân học đạo nghe kinh,
Làm không phạm lực dưng tình quốc gia.

Sự tự giác giác tha là đạo,
Như chim khôn biết trí tìm nguồn,
Sự tu chính định Càn Khôn,
Lòng không tham nữa suy tôn tự bình.

Đến bàn quang mở kinh cho phế,
Hàng Tỳ Kheo thiết kế quốc gia,
Tức là kinh lập nước nhà,
Dựng xây kim cổ gọi là kỳ quan.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lấy Tiên Cảnh theo hàng phong thủy,
Dựng Cảnh Tiên theo đúng thiên thơ,

Làm tăng sức đẹp vô bờ,
Sức nhìn văn sĩ làm thơ có hồn.

Dựng ra cảnh Càn Khôn đại trí,
Như Bồng Lai phong thủy thuận hành,
Làm cho đẹp lạ trí thanh,
Nhìn như hoa trái mây lành đón đưa.

Sức khoa học theo cơ mà đúc,
Kiến trúc như Tiên Cảnh của Trời,
Làm cho sức sống sinh sôi,
Chí nhân trở nhụy trên người tài ba.

Còn văn hóa làm cho trí tuệ,
Sự đạo thông cao thể văn chương,
Có trung có nghĩa am tường,
Làm cho sức trị tâm phương họ về.

Như mây gió hẹn thề sông núi,
Một đại tình yêu để an tim,
Người yêu xã tắc viết lên,
Làm cho trung hiếu dựng nền quốc gia.

Sự yêu đó tài hoa chung chí,
Sự chung ngôn cho thủy trị bình,
Dâng lòng yêu nước để trình,
Sự tu đắc đạo làm bình chánh yêu.

Khoa học tìm làm siêu tình hận,
Cho tim thần ta thắng tinh thần,
Sức yêu của các vĩ nhân,
Dâng trình vì nước đạo thần thành danh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đại học lớn không tranh tài trí,
Để tài danh lợi ái nước nhà,
Quốc chung ái lớn vạn hoa,
Chung vườn ái quốc nhìn ra Thần Đồng.

Đạo làm tướng chi lòng vì nghĩa,
Đạo hiền tài chi ái vì yêu,
Đó làm tròn khối tình siêu,
Làm Vua thấy quý thấy yêu trọng thần.

Một khối tình canh tân đạo học,
Ta ngộ rồi sanh ngộ cho nhà,
Đạo mình dạy đạo tề gia,
Nước nào không quý nhà nào không nghe.

Bậc dăng ái triều trung cao quý,
Bậc minh quân mời tới hiền thần,
Đem tài cộng sự ái dân,
Đó là cái đạo quân thần kính nhau.

Bậc trí độ kính hàng trí tuệ,
Quân trọng thần thần trọng chi gia,
Hiệp tài kiến thiết nước nhà,
Danh thơm vạn sự đạo gia ta thành.

Một sức tu lập thành toàn giác,
Để quốc gia vào Bạch Vân Kỳ,
Con đường lập đạo để đi,
Quốc gia lập đạo chu kỳ Thượng Thiên.

Nên Xá Vệ Phật Tiên chung sống,
Cực Lạc là công cộng hiệp hòa,

Thái bình thành Phật sanh ra,
Niết Bàn bản thể vui hòa Thần Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một quốc độ sanh tim Cực Lạc,
Nhờ trong lòng Bồ Tát dưng trình,
Tặng tỳ xã hội thần linh,
Lòng dân tu đạo chơn tình ban ra.

Hàng Tỳ Kheo đứng ra thị nguyện,
Dạy chúng sanh cải tiến trị an,
Tặng tỳ cho tới bàng quang,
Sắp theo nghi thức thành đô của nhà.

Một quốc độ trường chay thanh tịnh,
Người không tham ngay chính đạo nhà,
Dân tu hiệp đạo tề gia,
Niệm Thầy niệm Mẹ Di Đà công phu.

Sức trùng tu vạn thì nhứt bốn,

Người này tu đôn ngộ người kia,
Nhìn lòng bác ái không mê,
Làm cho văn hiến tứ bề văn minh.

Phong hóa của tạng kinh tỳ mở,
Cái lòng nhân trắng tợ vân kỳ,
Sạch lòng không có ai bi,
Mới là quốc độ thực thi đạo nhà.

Lòng đặc đạo Ma Ha thủy pháp,
Mưa mây thuận thảo mộc hóa sinh,
Điền tâm cày cấy ruộng mình,
Kinh thương chi ái vào minh đạo lành.

Nhìn thấy rõ thương kinh chi quý,
Trong vạn văn thuận túy gia tề,
Quê hồn mới thật hương quê,
Chữ trình trong sánh hương thề chi an.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sự thành đạo cao sang quốc độ,
Tu chính lòng cải số vạn năng,
Nhìn vào Tinh Tú Trời Trăng,
Tinh hoa sự học giúp dân thái bình.

Làm cho thành chữ trình ta sáng,
Đạo chi dân là đạo an nhà,
Mười hai thần tướng tài hoa,
Giữ an các bộ quốc gia phú cường.

Can chi mở canh cư thảo mộc,
Cho người dân được đất canh điền,
Giàu sang họ sướng như Tiên,
Nhờ vào họ dứt não phiền ước ao.

Đạo bình chuẩn làm cao kinh tế,
Đạo dân giàu tế thế cho dân,
Canh cư họ biết siêng năng,
Sự làm được hưởng cái nhân của nhà.

Quốc chi đạo làng gia chi ái,
Sự sang giàu ưu đãi cho nhau,
Từ bi sanh xuất tâm bào,

Trả ơn cho nước người nào không trinh.

Một sách lược làm bình dân tộc,
Người mạnh giàu khai óc tài hoa,
Văn minh quốc tịnh dân hòa,
Không kêu họ tới đây nhà anh em.

Sự chi ái sức bền chí thiện,
Vị tha nhau cải thiện đạo người,
Sức văn giàu mạnh quá dư,
Tiềm năng họ mở thành người văn minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn học sĩ biết bình tâm lý,
Đạo làm quan biết ý dân mình,
Dạy dân sức đạo hòa minh,
Dạy cho mục thức thái bình rộng sau.

Mở kiến thức trung cầu văn hóa,
Sự học cao dang ái khiêm nhường,

Học sinh như được ta thương,
Sự tu bổ trí sự nhường mở tâm.

Còn đại học kinh tâm trọng nghĩa,
Cho con dân nghi lễ làm người,
Học thành những bậc đầu sư,
Sức yêu của nước thành người phải mình.

Một sức đạo trong mình khai mở,
Dạy đạo tim nên thợ nên Thầy,
Thấy lòng Trời hiển tan mây,
Thái Dương chói sáng đạo Thầy văn minh.

Mặt Trời mọc pháp minh Thiên Đạo,
Các bộ kinh dạy đạo thần dân,
Mỗi thần làm đủ chức năng,
Như tròn bốn phận Trời Trăng Thiên Hà.

Cõi huyền vi tâm ra Thiên Vãng,
Thất Trùng Thiên Thiên Vãng Khôi Khôi,
Bao quanh như cái lưới Trời,
Bộ kinh vi tính trong người mở ra.

Một bộ máy Thiên La khắp cả,
Nổi nhịp tim nổi cả thần kinh,
Làm cho vô lậu tâm thanh,
Lòng ta vừa học thiên tình ban cho.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một sức học trong lò Vũ Trụ,
Như thần tim là chủ Địa Đàng,
Thiền sư chơn lý Trời ban,
Cao văn mà lại tim vàng cao kinh.

Nhờ thượng học phát minh cùng lý,
Tận tánh sanh cái thể tinh thần,
Tự trong lậu tận chân nhân,
Phát minh nước Phật cao tăng vinh hoa.

Sự minh đạo làm tim đơn giản,
Đạo thiền sư khoa bảng Phật Sư,
Ngồi nhìn các bộ chơn như,
Như nhà cổ vấn đại từ dạy kinh.

Óc minh triết hồi sinh minh triết,
Nhìn rộng sâu thấu đạo rộng xa,
Tự trong nhãn tạng nhìn ra,
Sức nhìn nhãn tạng gọi là thượng chi.

Nên Đức Phật học trong nhãn tạng,
Xét và suy cao sáng tinh thần,
Học trong linh cảm siêu nhân,
Bức màn bí mật mở dần tính quan.

Nhãn tạng thấy biết an chỗ thấy,
Nhu tường vi trong máy thiên cơ,
Tính năng biết trước ngày giờ,
Đề lòng thí nghiệm thiên cơ với Trời.

Một sức học siêu người siêu Thánh,
Biết trước rồi an đánh nghiệm ra,
Từ trong cái biết bao la,
Xảy ra sự thể gọi là thiên cơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên sức học thần thơ chuyển thể,
Thấy đủ rồi dường thể như không,
Học cho đủ để an lòng,
Cơ Trời không nghịch là thông Đạo Trời.

Sức hà sa nơi nơi hội tụ,
Thâu vào trong sáng đủ Ngân Hà,
Pháp Vương từ đó hiển ra,
Dạy đường Vương Đạo gọi là Phật quang.

Cùng nhau luyện kim cang chuyển thể,
Cho vàng tim sanh được vàng thân,
Y kim là phát kim nhân,
Đường vàng khai lộ toàn dân thành vàng.

Sự giàu của kim cang học Phật,
Cửa Niết Bàn vàng thật dẫn ra,
Luyện cho cao tuổi Hoàng Gia,
Cung Vàng Điện Ngọc trong ta hiển hình.

Vàng cao quý sắp vào Điện Ngọc,

Viên Minh Châu lơ lửng giữa Trời,
Từ trên chiếu xuống nơi nơi,
Thiên Cương ba sáu cửa Trời cúc cung.

Đến đó hiển Huyền Khung Kim Khuyết,
Một bầu Trời đầy dãy ngọc vàng,
Sự giàu tột đỉnh cao sang,
Như cho như tặng như ban binh quyền.

Phật từ giới Hậu Thiên nhận lãnh,
Sự Kim Thành triều kiến Ngọc Kinh,
Ấn Trời ban xuống cho mình,
Gươm Trời ban xuống để bình quốc gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhìn kim ấn phát ra Thiên Tượng,
Trong Niết Bàn vạn Phật tế tân,
Cúi đầu nhận lãnh thiên ân,
Đai vàng túi ngọc hóa thân thành vàng.

Kim đến đỉnh Ngọc Hoàng điễm đạo,
Thân đặc vàng Chưởng Giáo Trời phong,
Mười hai tử đức làm xong,
Binh quyền Trời tặng Tiên phong nước Trời.

Bạch Ngọc Kinh cung vàng sánh chói,
Điện Ngọc Hoàng diệu tướng phát quang,
Bảy hai sức đạo của vàng,
Nhãn quang chói mắt đạo tràng bung tai.

Một sức đạo cầm trên Thiên Đạo,
Vua trên muôn Kim Bảo vô hình,
Thiên sanh Hoàng Đạo Ngọc Kinh,
Sức giàu vô tận vàng sinh điện đèn.

Quyền vô thượng Phật Tiên triều bái,
Lại là Cha khắp cả linh hồn,
Trên Trời là Bạc Chí Tôn,
Lập ra Vũ Trụ Càn Khôn làm nhà.

Nơi Phật gọi Đại La Vô Cực,
Cõi Niết Bàn của các Thiên Tôn,
Là ngôi Chúa tế cội nguồn,

Là Vua trên các Thiên Tôn nhà Trời.

Vàng hiệp lại thành ngôi kim đỉnh,
Vào nhà Trời thấu ánh Diệu Quang,
Nhiếp tâm có Đức Ngọc Hoàng,
Trái tim vàng đặc hào quang của Trời.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Kho sách vàng chứa nơi nội cát,
Cho tim vàng về học vàng kinh,
Trái tim thượng học phát minh,
Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh dạy truyền.

Nhờ sức luyện trái tim bất bại,
Pháp minh ra đường đại tinh thần,
Trước là đặc được Kim Thân,
Đạo vàng vào dạy cho dân làm giàu.

Thân vàng ngự cung cao Bạch Ngọc,
Xả huyền vi theo Phật hành y,

Học toàn pháp Phật trị vì,
Con Vua mà học từ bi cứu đời.

Lôi Âm Tự học kinh Phật Pháp,
Đề trái tim siêu cái ta vàng,
Dù Trời sai đạo an bang,
Lòng ta là Phật dẫn đường lợi sinh.

Phật Tổ nhận dạy thành Di Lạc,
Sai vào trần pháp hiệu Vô Danh,
Giáng sanh thị giải đạo lành,
Tới cơ tận thế hoằng sanh cứu đời.

Cha ta phạt Đạo Trời con cứu,
Ta là con Ông Chủ của Trời,
Nhìn ta chịu khổ cứu đời,
Cho Ông giảm phạt Đạo Trời ta tha.

Vì Phật Tổ mà ta tái thế,
Bậc từ bi không thể ngờ tai,
Lệch sai ta xuống trần ai,
Mở cơ cứu thế chỉ bài kinh văn.

Pháp Như Ý cao tăng Phật Pháp,
Từ Lô Âm truyền đạt cho ta,
Mang vào thế giới truyền ra,
Cứu cơ tận thế lập ra thời bình.

Hai mươi năm quờn cơ cứu thế,
Di Lạc ta đã tận sức mình,
Thế gian nhất đạo không sinh,
Theo ma thế tận vô tình ai tha.

Thiên cơ đến lòng ta chờ đợi,
Đàn con hiền nay đã quên tim,
Tái sanh con đã chết chìm,
Vào trong sắc tướng quên tim là vàng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái.

Đức Thầy Vô Danh Thị.

- Hết Quyển. VII -

Quyển. VIII

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lô Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dưng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dưng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dưng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dưng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thượng sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thân hiến chánh nghiêng mình dưng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dưng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước để đấng nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấng được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái để đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

**Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô Di Lạc Vương Phật,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.**

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

**Di Lạc Luyện Vàng.
Chơn Tu Có Tình Ái Quốc.**

Không thể nói người chơn tu không có
người yêu vĩ đại,

Trong lòng có chừu sự thệ hải với sơn minh,
Luyện tâm trở lại trong cảnh Tiên trong nhà
Phật,

Văn không đủ lời diễn tả khi ta ngộ khối
tình thiên.

Không thể hiểu người chơn tu chứa khối
tình vĩ đại,

Khối tình yêu tổ quốc minh quân yêu ái
trung thân,

Yêu cái đạo chi dân nghiêng mình dâng tình
vào đại thế,

Ái cái sách lược kinh bang hỷ xả để ưu đãi
tình người.

Không thể thiếu tình yêu trong thái bình tu
thân di đức,

Dâng ái để tình yêu tổ quốc thanh phát son
hà,

Hãy để khối tình Cha trong tình ta ban ra
hoảng hóa,

Bạn cùng ta dâng sự chơn ái vào Đạo Hoàng
Gia.

Bậc hùng tài vì đạo chi dân nghiêng mình vì
lòng yêu nước,

Hàng chí nhân ái quốc xả tư nghi hiến ái
trong đạo Quân Tiên,

Bậc đặc đạo tha thù vì yêu non chánh dâng
lòng hướng thiện,

Nước vì dâng chính tâm tình yêu lớn bình
chuẩn văn minh.

Học sĩ vì hiến ái tha non nên dạy đức nhân
mình di thiện,

Tu sĩ vì đạo bất sát chí đồng đạo hiệp với
Phật xây dựng xã hội Thần Tiên,

Nước dựng đạo chí nhân bậc biết yêu chung
lòng dâng ái,

Nhà dựng Quân Tiên chi giáo, bậc đạt đạo
dâng tình lớn chi nhân.

Nước được thiên thời Phật ứng cơ cho Kỷ
Nguyên Di Lạc,

Kỳ quan dăng địa Phật làm tròn xướng
nghĩa chi dân,

Nhân trung hòa quốc gia được tài hoa chí
đồng đạo hiệp,

Một khối tình yêu lớn để quốc chánh triều
trung.

Kẻ sĩ dăng lòng đến chỗ lòng không lòng để
tường thông đạo ái quốc,

Nhân sĩ dăng tình đến chỗ tình thông tình
chánh ái hiển sự đạo minh trung,

Học sĩ thức thiên thời đến chỗ nghiêng mình
vì đạo chi dân làm tròn bốn phận chi đạo,

Nước và nhà Nam Bang dăng ái lớn cho
thiên hạ thái bình phong.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Quyển Di Lạc Luyện Tâm Vàng.

Từ Bàn Cổ sơ khai Vũ Trụ,
Đạo lập ra Tiên Tổ Thiên Hà,
Hong Mông Tạo Hóa sinh ra,
Bầu Trời Vô Cực đạo là Hư Không.

Từ Hư Không phát ba tiếng sấm,
Trời lập ra Tam Giới Thiên Hà,
Tức là chín cõi Thiên La,
Hư Vô Thái Cực sanh nhà âm dương.

Từ đó Trời mở đường Tinh Tú,
Trên Thiên Hà bảy dải hiển ra,
Đi theo trên biên Ngân Hà,
Mặt Trời bảy thể gọi là trung tâm.

Trái Đất lớn gọi là Thái Cực,
Nó sinh ra Tinh Tú vạn hình,
Theo dòng cơ ngẫu thai sinh,
Lưới Trời bảy dải muôn hình đi theo.

Nhìn Thiên Văn như treo trước mắt,
Mỗi Tượng Tinh đều có thể hình,

Có tên trên cõi thần linh,
Đi theo luật định ở trên Thiên Hà.

Từ Hư Không Đại La Tam Giới,
Những Tinh Cầu theo khí điện quang,
Lập theo chất xám huyền năng,
Lớn hòa nguyên khí nguyên thần sáng trong.

Những Tinh Cầu nó quay rất chậm,
Lớn hơn ta có thể ngàn lần,
Sức đi thanh tịnh huyền năng,
Những Tinh Tượng lớn vạn lần hơn ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cõi thanh khuyết gọi là không giới,
Nơi không hình nên gọi Niết Bàn,
Hóa thân ánh sáng bảo quang,
Phật Tiên vô ngại cao sang thể hình.

Còn sức hút khinh thanh khác lạ,

Sự nhiệm màu như nhẹ hẫ² ra,
Thảo nguyên vàng ngọc trở² hoa,
Vô thường kiến trúc thật là văn minh.

Vàng bảy loại hóa sinh trên đất,
Phật Tiên đi lấy đó lập đường,
Bao nhiêu kiến trúc cao tường,
Không còn tả nổi vô thường văn minh.

Còn khí hóa quá là tinh khuyết,
Nhìn vạn linh biết nói tiếng cười,
Hoa Tiên biến hóa vui chơi,
Tự do tu hưởng tuổi Trời ban cho.

Còn thanh khí trong lò Tạo Hóa,
Thần Tiên theo khí đó luyện thân,
Thân vàng như các chân nhân,
Hào quang sáng tỏ Kim Thân trên đầu.

Đời sống đó gọi là Cực Lạc,
Sự lễ nghi thanh thản vô hình,
Nhẹ nhàng như chẳng công danh,
Sức tu đủ huệ lòng thanh vô trần.

Họ nhìn thấu cái tâm ta chuyển,
Sự diệu huyền không khéo thông minh,
Như là biết trước lòng mình,
Có thừa hiểu biết không khinh người ngoài.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cõi nhất khí mây bay dưới đất,
Gió thuận mây ta nói mây nghe,
Nên nhìn không có mây che,
Ta đi mây rước như xe như thuyền.

Thảo mộc lạ không tên trần thế,
Hoa muôn màu như xạ thành hương,
Hiện thân hoa nói đưa đường,
Văn chương kinh điển tám phương thuộc
lòng.

Mỗi Hoa Sen lớn hơn một thước,
Không có mình Tiên hiện nguyên hồ,

Nói kinh đối pháp thi thơ,
Hình hài đẹp lạ tài hoa nhiệm màu.

Còn trên cầu giáp nhau như móng,
Chín sắc quang hiển rõ đường vàng,
Đẳng vân trên đó cao sang,
Thân vàng đi các tượng vàng thành thoi.

Còn muốn biết nhìn ra di tượng,
Nó biết bay biết hóa lạ thường,
Ăn chay hoa quả dễ thương,
Nhìn như sức mạnh phi thường trong thân.

Cõi thần lực tiềm năng có đủ,
Sự trung thành theo chủ tận tâm,
Sức tu chánh pháp không lầm,
Giữ tròn lễ nghĩa đạo tâm thần kỳ.

Một sức sống cái gì cũng đủ,
Nên Phật Tiên đại đức không tham,
Không nhìn của cải để tâm,
Mà lo học đạo cho tâm nhiệm màu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Những con thuyền bằng vàng không đáy,
Nó không buồm không máy tự nhiên,
Hóa thân ta bước lên thuyền,
Tâm ta muốn tới nó truyền theo tâm.

Nó không nói theo tâm người lái,
Nhìn biển Trời không quái ngại lòng,
Nhìn vào đáy nước rất trong,
Thần Long qua lại ở trong Thiên Hà.

Muôn vạn cá rất là xa lạ,
Nửa thân người nửa cá có đuôi,
Thân hình lực lượng hòa vui,
Họ như Tiên cá vui cười không lo.

Qua các đảo gọi là Tinh Tú,
Phật Tiên tu như Hội Bàn Đào,
Luyện thần biết trước ra chào,
Cùng nhau nâng chén rượu đào kính cung.

Còn Tiên Nữ nhạc ca hát múa,
Nhìn cái thân như lụa như đào,
Mùi thơm tỏ sáng ngọt ngào,
Phong vân uẩn khúc mây giao thể tình.

Nghe giọng hát làm mình dứt tục,
Một loại văn không tục không tà,
Càng nghe kính cẩn hiện ra,
Nhạc Trời cao đẹp gọi là như Tiên.

Sự ca hát dứt phiền dứt nã,
Làm trái tim trinh sáng thiên tình,
Du dương trầm bổng dâng trinh,
Như cho người mắt như bình nhà thơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thơ có hồn làm Tiên trông trí,
Lời hành văn chi thủy phát ra,
Dịu như mây múa Thiên La,

Tình như trong sáng lòng ta phục lòng.

Nhạc cao lý mây hồng ngừng gió,
Sự tình cao dâng tỏ tình siêu,
Hàng ngàn Tiên Nữ đáng yêu,
Mà lòng họ trắng như siêu tinh thần.

Dâng bình lên như Tiên rót ngọc,
Ai có lòng sẽ chết cái lòng,
Về đây phải đủ lòng không,
Sự vui không tánh trần hồng mới vui.

Còn đối diện phải tài thao lược,
Họ làm văn biết trước lòng mình,
Không tài như bị đóng đinh,
Ai mà đinh đóng dám nhìn Tiên kia.

Vì sức học Tiên tròn trình sáng,
Nên đạo gia chi lý luyện thân,
Để thành sức học chân nhân,
Gặp hàng cao đạo thì thân mới nhân.

Vì đạo lý là đàng cao thượng,

Dù tài cao phải nhượng Phật Tiên,
Hóa thân vào cửa chơn truyền,
Phải cao lễ nhạc Thần Tiên phục mình.

Trên ngàn mây Thần Tiên nhạc tấu,
Nghe qua như không giấu được lòng,
Nhạc làm sự sống trống không,
Tới đây mới biết không lòng hóa sinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Người có tình nghe đây rớt xuống,
Bởi lòng Tiên còn tướng còn hình,
Nên tu ta biết tự bình,
Sức Tiên thi đạo vô hình tự nhiên.

Nên Trời sanh chiếc thuyền không đáy,
Không lòng Tiên chơn khí nó đầy,
Hóa thân vào cửa Trời mây,
Không lòng tham lợi tánh đầy tinh hoa.

Nghe Tiên ca lòng ta vô sắc,
Là trái tim Đức Phật không hình,
Cảm theo tiết độ thần minh,
Linh theo sức ngộ chi tình không ta.

Đạo không trí thành ra đại trị,
Mực thước Tiên hòa thủy keo sơn,
Du dương trong lễ nhạc đờn,
Làm cao trình sáng đạo chơn mới thành.

Rượu có uống chi tình giao cảm,
Theo lễ văn thanh đàm hành văn,
Như mình tám lượng nửa cân,
Giao Tiên thượng học cho thần văn minh.

Kính nhau để chi tình chi lễ,
Dự tiệc Vua không bẻ cái lòng,
Kính nhường là đạo suốt thông,
Cao văn tới đáp đạo lòng ta thi.

Ly có cạn không gì thưởng thức,
Rượu tuy thơm lòng thực thành lòng,
Tiết nhờ ẩm dạ nó thông,

Khí nhờ thuần chánh mà không buộc tình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sự đi lại Nữ Tiên đưa rước,
Dùng sắc kia đo cái lòng không,
Không tình đạo lý đó thông,
Vạn hoa đưa tiễn không lòng đạt thanh.

Sự trình sáng không tranh tài đức,
Nên Thần Tiên thử thách không lòng,
Vào Tiên không trối chí nhân,
Tiễn đưa không hứa châu trần không tham.

Lòng không đó là an tim đức,
Đạo Thần Tiên Thái Cực không mình,
Đó làm tròn đạo thần minh,
Đây tròn trí tuệ hóa sinh vào Trời.

Có những lúc nghiệm lời thơ đạo,
Sự huyền cơ chỉ bảo trong thơ,

Nghiệm ra mới hiểu thiên cơ,
Sự tu đạo lớn bớt khờ nội kinh.

Còn nhìn cảnh không sinh mến cảnh,
Học thông thiên an chánh không đòi,
Không lòng không để con thoi,
Đòi này đòi nợ Phật đây bỏ mình.

Đắc hóa thân không sinh lòng tục,
Sự hiểu cao không dục không tà,
Tức không trong trí không ra,
Thì không cầu đắc mới là tu chơn.

Nghĩa hiểu cao thì nhờn không đức,
Đức đến đây không thật có ta,
Sự không nó chứa tinh hoa,
Nên vào Thượng Giới thật thà nó sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trí Ông Phật không tranh thành trí,

Đại Thừa kinh không luận kinh thành,
Tâm Kinh không trí có sanh,
Dạy người không chấp để thành Phật Tiên.

Như Tiên Nữ tài danh tròn đủ,
Tài như Thần biết chủ cái danh,
Dâng tài lòng lại không tranh,
Dâng hoa tiết độ để thành chơn Tiên.

Dịu cảm đó làm hiền lòng Phật,
Khiêm để nhu sự ái tinh thân,
Đãi nhau tài trí danh nhân,
Sắc tròn không sắc tướng thân mới lành.

Một sức đạo không sanh tà my,
Một đức tu dứt ý không phạm,
Đứng trên quả cảm vạn nam,
Trí xô không ngã sự làm Tiên Gia.

Hàng xuất thần hỏi ta cho rõ,
Ngổ tinh thần sau gọi kim nhân,
Sức kim cao quý vô trần,
Nhân không chấp đức đạo chân mới thành.

Khi xuất thân làm tình ta nhỏ,
Như trẻ thơ muôn vạn người thương,
Cái tu nho nhỏ Tiên nhường,
Tức là học đạo vô thường không ta.

Nhờ ta nhỏ tài hoa mới dạy,
Sự thiếu kia học chế cho đầy,
Khéo tu nhờ nhỏ không mây,
Đường tu Tiên rước Phật bày chỗ cao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trí của vàng là hàng thật trị,
Biết trị mình là trí không tranh,
Vô vi chắm đạo ta lành,
Không cầu được dạy không tranh được thiên

Tiên không tranh lòng thành cầu đạo,
Tinh tấn tu không háo đầu danh,
Đức tu có sức an lành,

Phật nhìn không tướng dạy thành tài hoa.

Vì không trí nghĩ ta là nhỏ,
Sợ lông hồng qua cửa thật thà,
Gió đưa là giúp tinh ba,
Làm cho không tướng gọi là tu chơn.

Còn học đạo keo sơn trung thực,
Sự trung hơn cực nhĩ không sòn,
Tha lòng lòng chẳng đòi cơn,
Tha tình thù để đáp ơn cái lòng.

Vì cầu đạo dăng lòng để luyện,
Một kiếp người tu đến Phật Tiên,
Hiểu cao mới tỏ không phiền,
Sự tu Phật chứng Đạo Tiên mới thành.

Nước trí mở lòng thanh thần huệ,
Ta luyện vàng mặc kệ lửa nung,
Có người cho đó đạo khùng,
Đến khi thành Phật họ cung họ thờ.

Vì thuyền nhỏ ra vô nhanh lẹ,

Không làm cho cản ngã sập thành,
Như Tiên càng đẹp càng thanh,
Còn làm mình nhỏ tu hành mới cao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Xuất thân được đạo cao không trí,
Theo Phật Tiên họ chỉ trí cao,
Huyền vi Tiên phục chỉ vào,
Không cầu mà được Phật trao thiên tình.

Có nhiều lúc không mình trong cảnh,
Mình không mê vạn hạnh yêu mình,
Bởi dưng cái trí ba sinh,
Nhờ không tham báu thật tình được ban.

Còn sức học không bàn cao thấp,
Dạy sự gì ra sức học hành,
Phật nhìn ta thật không danh,
Dạy cơ huyền bí mà thành đạo gia.

Đến huynh đệ lấy hòa tương ái,
Bỏ qua tim không cãi không tranh,
Phật nhìn biết trí lớn thành,
Nên ban sách lược dạy thành chơn Tiên.

Còn thấy Tiên giữa Trời luyện phép,
Nên làm ngơ lo việc học hành,
Việc mình học đạo cho thanh,
Không đòi quyền phép mới thành không ta.

Việc thi đạo tâm ta không sạch,
Là cái tâm tai ách của phàm,
Phàm tâm không đắc cửa tâm,
Sự cầu vô dụng sự kham vô tình.

Nghe Phật dạy thần linh nhiếp tánh,
Đạo Phật Tiên chấp hạnh của người,
Sự tu phải thật vô tư,
Trời cao chứng đạo cho người không ma.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vào Tiên Cảnh tài ho đại học,
Một sức tu phải dốc tinh thần,
Có khi nhập định quên thân,
Làm cho cái trí chân nhân không phàm.

Cửa Thái Cực không nam nữ tánh,
Ngoài có hình trống dạ sắc không,
Du Tiên như vậy mới thông,
Dâng trình để sáng tấm lòng Kim Tiên.

Tiên có huệ hiển lòng ta hiển,
Đưa ta đi và tiễn ta về,
Không khen và cũng không chê,
Lòng không có niệm không mê cái lòng.

Sắc không tưởng là không thị sắc,
Tưởng không tình là thật thị không,
Thọ hình pháp giới giai không,
Tức là trình sáng không lòng hiểu ra.

Còn được khen cảm ơn tao nhã,
Không quá mừng làm ngã lòng chơn,

Không vui quá độ gây hờn,
Mà vui thanh thản đáp ơn giữ tình.

Sự tu là thân minh trực ngộ,
Tiên đốn ta đáp số không lòng,
Đừng nên thách thức Ngư Ông,
Cái chìm thuyền đó do lòng mình sanh.

Nước không đục không tranh mặt nước,
Tài không trình tài đó phục tài,
Đạo không đắc được hỏi ai!
Gánh nhiều thì nặng chê tài thì nông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vào cửa đạo giữ lòng không trí,
Không phô chương cái giỏi của mình,
Phật Tiên muôn giỏi môn sinh,
Hậu Thiên mới mở huyền linh chưa tài.

Bậc đại tài làm như ông ngốc,

Đề tài hoa dạy trọc đầu sư,
Không tranh tài trí với đời,
Thần Tiên nhường bước nhường lời cầu an.

Như những bậc thần quân mới xuất,
Khiêm làm nhân cách sống sinh tồn,
Đi vào học Đạo Càn Khôn,
Muôn hình vạn phép suy tôn tài gì?

Phật đại tài đức bi thành trưởng,
Phật độ ma thành trưởng tài sư,
Không danh liễu hết tánh người,
Không tranh đề đạo thiện từ dạy nhân.

Nên các bậc thần nhân tu sức,
Trái tim tu Thái Cực Hư Không,
Còn muôn vạn tướng ba dòng,
Nên nhường đạo lớn tư thông Thiên Hà.

Yêu dân ái chữ yêu vĩ đại,
Một khối tình chơn ái chân tu,
Gặp Tiên ân đãi khiêm nhu,
Tức ta diệt tướng Đạo Trời mới sanh.

Vì không tướng đạo thanh đạm bạc,
Nhạt lòng phàm và nhạt cầu Tiên,
Tức là lòng lạng vạn duyên,
Có tu có đắc phỉ nguyên ước mơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vào Tiên Giới hồn thơ sanh xuất,
Học hiểu cao nô nức cái lòng,
Tiên Bà đối đáp Tiên Ông,
Kinh thơ uyên bát đáp lòng mà sanh.

Như ngộ cảnh tim sanh đốn ngộ,
Xuất số kinh như tỉnh Phật Gia,
Tức là đại ngộ nhìn xa,
Sự chơn lý học gốc là kinh văn.

Nên cái đạo chân nhân di thượng,
Sức hiểu sâu không tướng càng cao,
Đi ra ngoài sức năm màu,

Nước sơn không dính vào chân tu.

Còn Thái Cực ra ngoài không cực,
Cõi không hình hư thực là ta,
Linh không tự tánh đó mà,
Lúc thi Vô Cực nó là Hư Không.

Vô Cực là muôn không trong có,
N hư tình không là bỏ thật lòng,
Tức là giác ngộ Hư Không,
Cõi đời hư ảo ở trong nhà Trời.

N hư xuất thần thần tâm không sát,
Cái học kia là đạo minh thần,
Sức truyền thần đắc Kim Thân,
Tức là Vô Cực tiềm năng trong người.

Vô thị giải thiên tông không cực,
Một sức tu mở ký ức tâm,
Đạo gia bao kiếp đi tầm,
Trái tim Vô Cực thậm thâm nhiệm màu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một cảnh giới không cầu không niệm,
Sự không tim hiệp chất xám rồi,
Đứng ngoài Tam Giáo không Trời,
Có như viên mãn là ngôi không bàn.

Một sức có cao sang an lạc,
Sự trường sanh không có cực sanh,
Đó là thành trưởng cao thanh,
Ngân Hà không hút sự thành tự nhiên.

Tâm không cực thoát vòng kim đạo,
Trí vô thường giải thoát vô thường,
Đứng ngoài Thái Cực Âm Dương,
Sự sinh không tử đạo trường tái sanh.

Còn thần khí thừa thanh dẫn khí,
Đắc quang đăng trực chỉ quang năng,
Tuy lòng giao tiếp Cô Hằng,
Trong trắng bạch tự trắng ngần hơn muôn.

Sự luyện đạo ngoài khuôn Tạo Hóa,
Sức đại cường lòng lại không hùng,
Yếu mềm dẫn khí vào khuôn,
Có tuồng thì hát không tuồng thì sanh.

Nhờ ỉn ý không lời Vô Cực,
Tu như lòng ái mộ cái lòng,
Sự đời đối diện là không,
Thời gian tu luyện trông lòng cho qua.

Được cảnh không Ta Bà Vô Cực,
Làm như mình không trí không tranh,
Sự tròn chí nguyện nó thành,
Không màu tô vẽ trí thanh không bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Như thời thiền đốt nhang tâm lý,
Xả lòng trần vô thủy vô chung,
Như buông như bỏ đến cùng,
Biết dường không biết thủy chung lại mình.

Một sức đạo Trời sinh ta lấy,
Lòng được vàng thì đây khẩu nhơn,
Như Lai thí hiên truy tâm,
Sức cao minh học nội tâm của mình.

Phật mở hội lòng tâm ta mở,
Còn chủ tâm như gặp tiểu thơ,
Nó thương trinh sáng như tờ,
Nếu không trêu chọc để nhờ để yêu.

Trinh sáng lạ tình siêu không dạ,
Là chữ yêu hóa đá thành vàng,
Kim Thiên minh thể kim quang,
Như tim đối diện tim vàng trong tâm.

Hiểu đến đó đạo là chơn ái,
Vô Cực tim vĩ đại ái tha,
Khôi tình dưng ái không ma,
Tức ta hàng được vạn ma nội lòng.

Còn pháp giải làm cho vô tướng,
Tự tim sanh hình tướng ta là,

Xa rồi lòng chẳng khen chê,
Cái yêu không chết sự mê không tình.

Tim vàng được thi tình Vô Cực,
Để cho lòng nô nức luyện vàng,
Mở ra cái trí kim cương,
Trí phàm ta bỏ ta làm chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Khi đắc đạo đổi thân kim quý,
Là đổi mình ký tế đạo tâm,
Trái tim siêu giới tri tâm,
Bỏ tim yêu lạc yêu lầm trong mê.

Vàng khế hội tâm kê Vô Cực,
Sự đề hồ vạn quốc mở ra,
Tức là tịnh độ nước ta,
Thả lòng cho trống trống hoa trong lòng.

Sự ngộ đạo giữ lòng cho chính,

Lòng sanh vàng cao kính cho lòng,
Tánh nhân quý đạo mình trong,
Là Vô Cực tánh sanh lòng Như Lai.

Cửa huệ mở không thay vị trí,
Sự mở lòng như trí nghe chuông,
Bao la nhạc trời du dương,
Thấy đây học đó tâm phương đủ đây.

Con rồng hiện trên mây di chuyển,
Còn lòng tu di thiện cái lòng,
Thiền sư như có như không,
Trái tim Vô Cực thả lòng đặng thiên.

Sự hòa hiệp siêu nhiên minh đạo,
Bảo tàng kinh hiện bảo tàng tâm,
Sự yêu vô tướng không nhằm,
Tim hoa nó trở dưng tâm là vàng.

Vì biết đủ làm an học thuyết,
Tim đầy vàng an đỉnh kim quang,
Trái tim Vô Cực chỉ đàng,
Thấy đây biết đủ lòng an tư phòng.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật Tiên đến giữ lòng từ ái,
Thật thà xin đổi đãi tỵ tin,
Như mình sanh được vàng tim,
Giữ cho không mất cái nhìn cao sang.

Vô Cực trí không bàn cao trí,
Dùng cái không xả kỷ cái thân,
Tự nhiên ta sống ở trần,
Tại sao không bụi trên thân nhà thiên.

Vì bụi đỏ thần sinh không trí,
Để bụi trần không có bao vây,
Thả thần hóa hải vui mây,
Tức là Vô Cực Trời Tây nhẹ nhàng.

Xuân sanh nở vào trong hạ trường,
Như đầu sư thành thượng Chơn Sư,
Tức là sanh lại con người,

Tâm nhìn biết đôi Chơn Sư rõ ràng.

Bậc thượng trí không bàn tiểu tiết,
Được người yêu dưng thiệt cái tình,
Chữ trung thượng trí mới sinh,
Như ta dưng đúng người tình ta yêu.

Chữ Vô Cực là yêu siêu trí,
Đề sắc tài trực chỉ giai không,
Tịnh tu giải thoát cái lòng,
Không mê giờ ngộ đạo thông trí mình.

Linh tự ngã vô minh tại ngã,
Được trí cao thư thả sự nhìn,
Dạy tu mà sức không kèm,
Đề cho người học đi tìm tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đại giác ngộ đi tìm không trí,
Sự ngộ không bình thủy tao phùng,

Nhìn vào không trí mà trung,
Tức không đụng trí vô cùng thặng hoa.

Từ đó đạo Ta Bà vô niệm,
Sắc và tình làm tím người ta,
Được điền cày nầy điền gia,
Sức tu thượng trí gọi là Tu Di.

Không sắc là đạo thi không trí,
Tâm sự cao thì dạy sự siêu,
Thật chơn không mỹ không miều,
Thật thà không trí vạn Kiêu lai sanh.

Một trái tim thiện lành chơn ái,
Sư đẹp xinh sinh đại ân tình,
Sức tu không trí hòa minh,
Đạo cao không cánh được tình không dương

Trí Vô Cực vô thường khai mở,
Nhìn bao đời mắc cỡ cái lòng,
Sư tu vạn kiếp chưa thông,
Trí theo hình sắc cột trong luân hồi.

Và nhiều kiếp chề xôi cúng Phật,
Khẩn và cầu làm mất pháp nhân,
Châu trần chưa biết giải trần,
Sự ràng nó buộc chữ nhân thành hồi.

Nay được Phật luyện ngôi không trí,
Giả tình riêng sự chỉ treo tim,
Sức hồi Vô Cực hồi tim,
Nhìn mà thấy sợ trái tim vô thường.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Pháp Thượng Ngươn tu đường không trí,
Phá thân sâu tri kỷ gặp nhau,
Trái tim chát xám không màu,
Lột cho sạch chát đi vào Hư Vô.

Còn thờ Trời không cầu dục vọng,
Nhìn đạo trình đạo sáng lại lòng,
Như vào chi ái thiên tông,
Thượng Thừa không trí đãi lòng lòng sanh.

Đạo vô niệm không tranh tình niệm,
Đứng ra ngoài không tím cái lòng,
Nước sơn không nhuộm thuốc trong,
Nhiều mây tự nhạt nhạt lòng khai tim.

Bậc học đạo đi tìm không trí,
Trí tuệ là mở đạo bằng tâm,
Như người ngồi đánh dương cầm,
Đi theo lực nhạc mà tâm không tình.

Còn sự vẽ vô hình chi thủy,
Dứt trí phạm luyện kỹ đạo sanh,
Dường như không có trí phạm,
Sự trình hồi trí sự làm được tim.

Còn người đạo đi tìm Vô Cực,
Tức là không sử dụng sức thần,
Kim Thiên lòng định chỉ nam,
Đi theo sức hút điện làm mở tâm.

Không vội vã và không quá gấp,
Nước đang sôi đậy nắp khí tràn,

Bình mình tim ấy nó an,
Sức tu không trí đạo bàn nội tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vạn có đó để yên tìm lý,
Nhìn Hư Vô chi thủy vô thường,
Sức tu không trí tâm phương,
Đại cường tự nhược vô thường lai sanh.

Trí có nhược cường danh trí nhạt,
Như thiên sư nhạt trí trường chay,
Lạc lòng chay tịnh cao bay,
Nhạt lòng lòng mới tâm Thầy cao minh.

Nhạt trí là tâm nhìn ta đổi,
Bỏ sắc tài đi tới Vô Vi,
Đi tìm không trí thành tri,
Không bàn cái sắc không thi của tiền.

Có giàu tột lòng yên không trí,

Học đầy rồi không trí nó tròn,
Quyền binh sắp lại hạ nhọn,
Đời người biết đủ thì chơn đạo thành.

Giàu được lớn là nhờ phước lớn,
Như nhạc sư dạy sự lìa đờn,
Đi tìm Vô Cực tâm chơn,
Phước dư để đắc thành đờn không dây.

Không dây là không sinh vay trả,
Đại thiên sư buông thả vạn tình,
Chữ yêu Vô Cực nó sinh,
Được yêu chơn lý tự tình phải không.

Đạo Vô Cực là không tình hận,
Được đạo tha trình sáng cái lòng,
Như thiên sư muốn qua sông,
Cái đeo phải gỡ giữa dòng cứu ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Khi gió chướng không là nhẹ trí,
Lái con thuyền thuyền nhẹ gió giông,
Cứu thuyền ở giữa ba dòng,
Tức là Vô Cực cái lòng đạo gia.

Nên cái có không ta là trí,
Việc sắc tình không thị Hư Vô,
Tức không chôn xuống tuyền đồ,
Sự siêu tri giác Hư Vô đạo thành.

Giàu dễ tu vì sanh đại đức,
Nhờ phước dư không cực khổ mình,
Cho tim châu kiến thần minh,
Phước dư tu đạo dễ thành hơn không.

Phước dư nhờ lòng tu kiếp trước,
Giáng sanh là tâm lại Chơn Sư,
Học thiền sự thiếu ta bồi,
Tu thêm trí tuệ là rồi việc ta.

Nhìn lên Trời có ba thể tín,
Mặt Trời sanh tinh tú sanh theo,
Sự sanh trình sáng không nghèo,

Biết tri thì sáng biết treo thì nhàn.

Nhìn sức tịnh chung quanh Trời lớn,
Lực vô thường theo bánh xe lăn,
Ngày giờ năm tháng cầm cân,
Sanh ra tám tiết không phân chánh tà.

Sự phát minh làm ra không cực,
Đạo Tú Tinh giữ đức không mình,
Hút vào ánh sáng Vệ Tinh,
Mặt Trăng Tinh Tú dâng tình sáng thanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một Thái Cực không tranh sự sống,
Lớn đạo tim trống rỗng tinh thần,
Nhìn khi Trái Đất tròn Trăng,
Sống lâu bền vững huyền năng vô hình.

Có phải Trời dâng trình cho cả,
Được sáng thanh Tinh Tú dâng lòng,

Làm tròn cái lực hóa công,
Thiền sư không trí thi lòng tầm ra.

Đạo không cao tức là tròn trí,
Đức không cao đặc trí đức tròn,
Như hàng đặc ngộ chơn hơn,
Đổi tầm nhìn của Thái Sơn sự nhìn.

Vì không trí mà bình đại trị,
Để vạn yên chi quý thái bình,
Đó là sách lược văn minh,
Không giành mà được người nhường thần
linh.

Còn sự học tài bình không trí,
Nơi cửa không thần bảo không tình,
Sức nào đánh đổ không tranh,
Nhờ không tranh trí ta thành tại Thiên.

Còn sức đạo đại thiên tu luyện,
Đóng được thuyền ra cử biển to,
Đường đi vạn khúc quang co,
La Bàn cho giỏi để đo đường vào.

Có những lúc sóng cao toai bủa,
Đạo lái thuyền nghiêng thể dễ đi,
Có khi đổi gió chì chì,
Buồm to không gió thần kỳ sanh giông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Gió sắp tới thần giông không gió,
Người lái thuyền biết đạo nghi binh,
Thần còn sức dạy đạo mình,
Lấy không mà học tầm nhìn gió mây.

Nhờ không cột sợi dây tâm lý,
Gió và giông không sát phạt thuyền,
Được không là sướng như Tiên,
Sợ gì không đổi Đào Nguyên biển Trời.

Đến biển Trời thì nhiều hòn đảo,
Là Tú Tinh đi dạo Thiên Hà,
Xuất thần tìm nó bao la,

Vô cùng biển đó gọi là tâm nguyên.

Ta đi tìm trái tim Vô Cực,
Vạn hữu sanh lòng nhứt chi lòng,
Lớp Trời học đủ thì trong,
Bước lên cao giác học xong thị bình.

Nên học đạo không nhìn cao thấp,
Đổi tâm nhìn không Phật không ma,
Thần Tiên tài giỏi hăng hà,
Không mê cầu giáo không tà lương tâm.

Đó là đạo không tâm sắc tướng,
Phép tà tinh thị dưỡng không tình,
Lòng sanh chí nguyện không nhìn,
Đường đi Vô Cực không tình để thi.

Còn mê họ tìm lìa Vô Cực,
Là tiểu tim giai ngộ tiểu tình,
Từ trong phép của vô tình,
Đạo mình không đắc tại nhìn không cao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đại thiên sư đi vào Vô Cực,
Đổi tầm nhìn đại lực mở ra,
Từ tim ly xuất Ta Bà,
Sanh ra lực học Đại La vô hình.

Nên Thái Sơn nhìn ra không trí,
Một sự nhìn không cảm thành tri,
Sức tim đại lực nó đi,
Thái Sơn không cực không kỳ thánh thời.

Trời hiệp Đạo là Trời vô tướng,
Thần mây kia nằm dưới tầm nhìn,
Bật cười khi đắc không tim,
Sức nhân Vô Cực sức tìm không ta.

Đổi giác ngộ gọi là Vô Cực,
Tìm ra tim đại lực di hành,
Mây giăng dưới núi không tranh,
Trên mây thấy rõ di hành gió mây.

Sự thượng đạo làm đầy cho đức,
Mà đức đức đầy Vô Cực nó tròn,
Nó sinh tài đức Thái Sơn,
Đỉnh cao Vô Cực dạy nhơn không lòng.

Mây đưa thiên thiên không trời trí,
Thần đưa ta tích lũy Tam Thừa,
Để dành trí hải giúp mưa,
Có khi giúp gió đổi mùa cho mây.

Đạo đại lực ta là Thầy vậy,
Thầy của ta chỉ dạy Địa Đàng,
Luyện nhân nhân sĩ đãi vàng,
Từ không thành có muôn ngàn văn minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Được tròn đạo quờn trình cho Phật,
Sự ta vay pháp trả cho tròn,
Trí tròn ta giúp Thái Sơn,
Mới thành núi Thánh di nhơn cho nhà.

Quờn trình đó gọi là dẫn đạo,
Tình không vay Tam Giáo không vương,
Đề tim Vô Cực mà đờn,
Di nhơn vì nước giải cơn tình sầu.

Dân thức trí ngời câu sông vịnh,
Nhìn người xưa Hàn Tín lòn trôn,
Đại tài giữ ẩn trí khôn,
Sau tài đó giúp nước non Hán Triều.

Như Khương Thượng cũng yêu tổ quốc,
Ẩn tình đời ngời thật câu thời,
Là câu không trí của Trời,
Cực mà không cực mới vui lỗi lòng.

Chờ Minh Chủ như chờ tim sáng,
Đề ta giao một bản thiên tình,
Vì yêu họ đổi tầm nhìn,
Nhấn đầy sức đạo vô hình đổi ta.

Phật Thích Ca cây đa ngời tịnh,
Tim siêu tim giải phóng trái tim,

Bảy năm thiên định vững bền,
Đổi đường tu đạo làm nên đại thiên.

Một sức tu đi tìm từ ái,
Đạo làm Vua trả lại cho nhà,
Đi tìm siêu lý trong ta,
Tức tìm cái Đức Thích Ca trong lành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đắc đạo rồi không tranh cai trị,
Là đắc thông Vô Cực chí nhân,
Dạy môn đệ tánh siêu trần,
Lập thi tâm đạo chỉ Trăng trên Trời.

Còn đại trí thiên thời giác ngộ,
Tâm Phật Sư đổi số của mình,
Trí khôn biết Phật giáng sinh,
Lên thuyền cho thoát sự nhìn hậu nhân.

Ta vi trần đủ rồi trần ản,

Sự thân ta nên nhẫn vạn tình,
Đi tìm Vô Cực thần minh,
Nhờ tu có Phật chơn tình dạy khuyên.

Một kiếp khôn thức hồn cho khéo,
Đề đi qua chông chéo tim phàm,
Nhặt dần cho tánh dứt tham,
Tức là Vô Cực sự làm chi Tiên.

Sức tham thiên đổi yên tánh lý,
Việc ngày xưa trả lại người nay,
Như quờn cái kiếp ta vay,
Không hờn ban bố không cày ruộng sâu.

Gặp mưa lớn không điên không lụt,
Tức trái tim Vô Cực giai sanh,
Dâng lên công đức dễ thành,
Biết đồng thì đủ biết đầy dứt lo.

Công ta chuyển thành to công đức,
Tài lập an đại đức không tài,
Tự nhiên đạo lực nó say,
Men thiền khai mở Minh Đài cho tim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mình Vô Cực lục tim nó mở,
Như sáu tim tìm đạo vô thường,
Mở ra sự thấy đo lường,
Tai nghe sức học đại trường mở ra.

Còn vị tha tim ta linh cảm,
Nhận ra thông hai tám đường về,
Trí tri là trí không chê,
Tài danh khoa bảng tìm về tự nhiên.

Sự hiểu lớn lòng liền sanh ngộ,
Lòng đã sanh chánh ngộ cái lòng,
Đạo là tu sĩ ngộ không,
Nên tha vạn tượng cho lòng thẳng hoa.

Sự xả lòng không cho lòng dục,
Để sự tu tri tức vô hình,
Tim khai thấu nhận thần kinh,

Sự ghi Kim Bảo hóa hình Tiên Thiên.

Khi thần túc tâm nguyên thủy trí,
Cảnh vô hình thị kính hiển ra,
Mỗi thời cạo trí không ta,
Trái tim sạch trí gọi là đạo tâm.

Đến thần thức đi tâm chơn lý,
Sức và không thành ý không lòng,
Kiếng kia được ánh đèn trong,
Hồi quang phản chiếu vào trong Thiên Hà.

Lậu tận lòng sinh ra tận tánh,
Tánh tận rồi đường đạo phát minh,
Đi tìm đạo lực dăng trình,
Làm tròn pháp thí vô hình nó khai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Minh được cảnh thì đài vô tướng,
Sức vô nhân vô địch ta nhường,

Như lòng đắ^lng ngộ đắ^lng hương,
Tự nhiên xạ^l nhiệt đắ^l thường Vô Vi.

Còn tâm địn^h thì ly tâm hỏa,
Dùng khắ^lm phong đắ^l hạ độ kim,
Làm cho chon^h thủy sáng lên,
Giai sanh diệ^u tướng trưở^{ng} thành không
tim.

Đạo nghịch chuyểⁿ làm ly thần hỏa,
Đổi Tam Càn sanh cái Lục Khôn,
Đổi thần Bát Quái châu thân,
Cửa Trời mở đượ^c đạo nhân mới màu.

Rồi ngồⁱ câu chờ thời di bảo,
Con cá thần nó hóa thành rồ^{ng},
Mồi kia nó chắ^{ng} ăn trong,
Con diều như cát mây lòng tự du.

Nên thiềⁿ sư đến đây đổi pháp,
Sự câu rồ^{ng} phải đứ^{ng} trên mây,
Không Thầy tâm lý ai bày,
Đượ^c rồ^{ng} đạo lớn phải thay tâm nhìn.

Trí mình nhỏ phục rỗng không được,
Còn phép tu không đủ phục rỗng,
Thần thờ tội nghiệp thiên tông,
Pháp thiên không đủ phục rỗng rỗng bay.

Còn trí đoán rỗng bay không phục,
Thời thời thiên nó đối tông thiên,
Rỗng cười ông đạo nổi điên,
Cái siêu không đặc đạo thiên ai đưa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cầu Đại Thừa Đại Thừa đã đến,
Còn thiên sư thiếu phép phục rỗng,
Đến đây làm hỏng đạo lòng,
Tài người sơ thiên thân long không châu.

Nên gặp Thầy chỉ trong đại pháp,
Làm tâm thiên hóa hiển ra mây,
Thấy mây rỗng đến làm Thầy,

Dâng tâm để dạy từ đây sanh tình.

Cảnh mến tình tới đây không hiện,
Rồng nhớ thương tròn chuyện quen rồi,
Kêu ta xuất hiện vui chơi,
Đến khi ta hiện ngồi nơi thân rồng.

Đó là phép phục long phục hổ,
Là trái tim nó nhớ đạo mình,
Từ đây chi ái cho sinh,
Đi đâu nó đến đưa mình thành sư.

Như thiên sư thả điều bay đó,
Mình cầm dây để lái con điều,
Nếu Trời không gió nó siêu,
Còn không biết lái con điều đứt dây.

Đạo phục rồng cũng trong lý ấy,
Việc ta tu theo máy thiên cơ,
Gặp Thầy giải nội tâm khờ,
Người đi đã dắt mình thờ để an.

Đạo phục long không bàn cao trí,

Tìm sinh cơ cho đắc thiên cơ,
Dạy cho chơn giải không khờ,
Kỳ cơ sinh đạo thần thơ được rờng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Vì phục rờng phải thông huyền bí,
Học thiên thơ đại trí hàng long,
Tức là không chiến với rờng,
Nó thua sách lược phục tông đạo gia.

Còn muốn nó nghe ta dùng tuệ,
Một sức tu xuất thể không lòng,
Làm cho hổ tướng bên trong,
Tức là sáu tướng theo rờng khai Thiên.

Đó nói tới Tâm Thiên Vô Cực,
Người thả điều phải cắt sợi dây,
Để điều siêu giác tung mây,
Sự bay cao đó nhờ đây cõi rờng.

Lấy viên kính nhìn thông Thiên Đạo,
Rỗng và điều tìm đạo học kinh,
Biển Trời tuy rộng thính thính,
Sức đi vô ngại lịch trình do ta.

Nhờ thiên định gọi là tâm học,
Sự du Tiên tìm gốc Đại Thừa,
Gặp Tiên chào đón nên thơ,
Chữ tình không ngã thiên cơ mới thành.

Như thiên sư không tình nam nữ,
Yêu quốc gia không giữ tình thù,
Thiên cơ của nước ta tu,
Thiên sư yêu nước không thù quốc gia.

Còn tình hận người ta đấu trí,
Nên tha người đại trị vô tranh,
Sanh tim chơn ái đạo thành,
Đáp đền ơn dạy không sanh lòng thù.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn tình của người tu khác phái,
Họ chinh ta không chiến ta làm,
Không thù với kẻ tu tham,
Đứng ngoài chí lớn phục hàng hổ long.

Còn đại tướng am tường thế cuộc,
Thắng và thu không buộc tình thù,
Thiên cơ dạy đó đó tu,
Dạy ta thành đạo trùng tu lại nhà.

Còn yêu nước dạy ra sách lược,
Đề quốc gia mục thước lại nhà,
Thần tài biết trí thành gia,
Biết tri thành đạo tề gia không mình.

Là đem trí phục sinh đạo đức,
Cho quốc gia Thái Cực đổi hình,
Tài cao họ đổi tâm nhìn,
Nghiêng mình tiếp đón văn minh của Trời.

Đầu ba tác thần linh họ có,
Trí không mây họ đổi thần mây,

Vì yêu chơn lý chỉ bày,
Sự yêu Vô Cực làm Thầy vô tranh.

Như rông phục rồi rông ra sức,
Đổi trái tim Thái Cực của lòng,
Tao phùng chịu trở Ngư Ông,
Hết đời câu cá thả lòng du Tiên.

Cực đến đó đạo thiên đôi cực,
Còn sức lòng thần lực dư thừa,
Sự bay của nó trên mưa,
Cũng nhờ câu được thiên cơ của Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sự không cầu không tranh châu trí,
Được lòng không trực chỉ hư không,
Vào Tiên đánh thức cái lòng,
Không tham đạo lực ở trong giúp mình.

Đạo truyền thần thần sinh kim đạo,

Sức ngộ không đến đó sanh tim,
Trường sanh khí hạo mọc lên,
Sức tu đổi trí sức bền đổi cơ.

Đi khắp cả dường như không trí,
Sự lập thành chơn lý dẫn đàng,
Thiên Đàng Địa Ngục thế gian,
Ra vào tự tại dường an nội tình.

Ngồi thiền nội nhìn kim sanh đỉnh,
Như tim vàng ngay chính thần thông,
Có khi cõi ngựa cõi rồng,
Chào Tiên thi lễ ở trong nhà Trời.

Họ đấu trí khiêm nhường không trí,
Bởi thiền sư dứt ý tranh hùng,
Học là tìm cõi thủy chung,
Đề dâng thành ý đại hùng của ta.

Còn gặp Thần đứng ra dạy phép,
Lòng không tham tranh phép làm chi,
Đường tu tâm nguyện không ly,
Không tài cho thật từ bi nhà thiền.

Đạo làm sư Thần Tiên cũng vậy,
Sự tham cầu bỏ đó không tham,
Dùng vào tham ngộ di an,
Sự tu không dục không bàn phép linh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo mở được thay mình không trí,
Phép và tài bé tí không theo,
Đừng làm tâm lý mình nghèo,
Thiền sư phải đủ để yêu chính mình.

Mỗi cảnh giới có tình non nước,
Đạo thiền sư đạo được vô tranh,
Dù Tiên có đẹp có lành,
Việc người người học ta thành ta đi.

Nhờ Vô Cực không suy mê cảnh,
Đạo một thời không rảnh di mê,
Đứng ngoài cái hứa Tiên thề,

Tức lòng không cực ta về tâm ta.

Còn được linh mộc hoa đầy đất,
Sự Tiên sanh không phải của mình,
Mượn đường để học Tâm Kinh,
Ra trường nhường để không tình ai bi.

Nên sự làm tìm ra tận lý,
Tinh tấn làm Danh Thị Vô Danh,
Tức không tham Phật tâm sanh,
Trong không mà có cái thành của tim.

Còn thiên sự thả điều vô tướng,
Thả sợi dây trên thượng đầu sư,
Tự nhiên sanh xuất chơn như,
Tức là đôi pháp thiên sư mới thành.

Đôi nguyên lý tu hành di thượng,
Cho chơn như phát trí đại bàng,
Đắc thần thần hóa Tam Quan,
Lực tu phải trí đại bàng bay cao.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Loài chim lớn không ăn lúa thóc,
Sức học kia như trí phụng hoàng,
Trời Trăng ăn đẽ cao sang,
Nên lòng không trí thế gian đẽ thành.

Như rừng nhu thì sanh Anh Thánh,
Quân tử tu cứu cánh sơn hà,
Trái tim nhu đạo dạy ta,
Bay qua biển thánh thành ra đại bàng.

Vì sức đạo Khôn Càn quá lớn,
Cần sức tri của đại thành tri,
Thánh Nhân từng học đẽ thi,
Thiền sư đại trí đường đi vô cùng.

Sức đại bàng tào phùng Trời lớn,
Sự nhìn xa đủ đức không cầu,
Ra vào nhìn đủ bề dâu,
Lẽ nào không đủ trên đầu thiền sư.

Vì không tưởng phi vô phi hữu,
Giữa thiên không làm chủ được mình,
Học cao nên muốn văn minh,
Hiểu sâu nên hiến dâng tình không ta.

Lấy Trời lớn làm nhà không trí,
Thả thân theo chơn lý ta tìm,
Học rồi học nữa an tim,
Vào trong Vô Cực tự tìm Phật Gia.

Khi đói lòng ăn toàn thanh khí,
Trái tim thiên ăn đó mà sanh,
Ngàn tai ngàn mắt mới thành,
Đạo tu không huệ tim sanh đạo gì?

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên sức học không thi Tam Giáo,
Đứng ra ngoài là đạo trường sanh,
Thiền sư chín bộ pháp lành,
Thiền mà thiếu pháp tim sanh thiền gì?

Không phải đạo ngòi lý đạt đạo,
Mà tâm ra đầy đủ tim thiền,
Lên trên chín cõi Đại Thiên,
Ta tu hậu pháp chơn truyền đầu sanh.

Vì chân khí mỗi Trời mỗi khác,
Nên thiền tông lên pháp để thi,
Vào kinh ứng khí khoa kỳ,
Đem bằng tiểu học vào thi nhục mình.

Còn cửa Trời thần kinh mới lạ,
Đem tiểu thiền mà đấu đại thiền,
Gặp thời đổi cực họa nhiên,
Chiếc thuyền bé tí chìm thuyền như chơi.

Tu là học đổi ngòi khí hóa,
Mỗi ngòi Trời khí nhẹ giai sanh,
Thuyền con còn nặng không thành,
Thiền sư nên học để thành Phật Gia.

Như Ngư Ông ngòi câu thông thả,
Tự thiên thời cá đã thành long,

Không ăn mồi của Ngư Ông,
Sức tu không đạo thiên tông làm gì?

Sự lý đôi đũa thông kỳ lý,
Thần của ta thi để đắc thần,
Ngồi buồn tại cá không ăn,
Hay là học đủ xuất thần hàng long.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên cái đạo pháp rồi không pháp,
Rồi pháp cao nó đáp cái lòng,
Sanh ra pháp lực thần thông,
Trị rỗng và đắc ở trong Tâm Thiên.

Áo mào giả Phật Tiên không chứng,
Chứng cái lòng có đủ lực thông,
Thiền sư cầu học đắc lòng,
Tức là phục hồ ở trong nhà thiền.

Pháp chín bộ giao tim chín cõ,

Từ Tiểu Thừa cho tới Đại Thừa,
Mỗi Trời có một thiên cơ,
Ta không đúng pháp thần ưa quý ừ.

Còn tự phong thiên tông sai lược,
Tim chưa sanh lập chức cho quyền,
Giỡn chơi với Phật với Tiên,
Coi thường đạo lý thần quyền Trời Cha.

Sự tu đó sanh ra hát bội,
Dẫn đạo mê tìm tới đây chùa,
Nhìn xem ông đạo thay Vua,
Càng thêm trái lược Đại Thừa khai kinh.

Nói tu Phật tâm mình sai trị,
Đạo tu tâm không trị trí tâm,
Mây che Trăng hiển mây lằm,
Tại mình che tối cái tâm đạo thiên.

Phật Di Lạc từ Thiên Đạo xuống,
Nhìn thiên sư như Phật ở chuông,
Như Lai Phật Tổ cùng buồn,
Thích Ca không dạy trần chuông thiên gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật Di Đà thấy vầy đại xá,
Sự tu kia là Phật ở chuông,
Trái tim lợi hại tài khôn,
Tim con chín kiếp ở chuông con ơi!

Kẻ sĩ thiên là ngôi tịnh tọa,
Thông pháp này học nấy phép kia,
Liên Hoa có chín cái chìa,
Con cầm một khóa con về với ai.

Tu tới già chỉ là một lớp,
Trống và chuông làm ngợp tai Trời,
Thiên không được đạo đi chơi,
Ở chuông là chỗ lục trôi tim thiên.

Phật Di Lạc Lôi Âm trở lại,
Con coi thường vì Phật tại gia,
Tim coi thường Phật tim tà,

Ở chuồng là bởi có ta có chùa.

Cơm ngàn nhà nhìn ra ngàm nợ,
Nên chơn nhờn sợ nợ ở chùa,
Lúc vui thì nó tu hòa,
Đến khi nước ngập nợ chùa sao đây.

Nên Phật xuống ở ngôi không sắc,
Dùng linh quan di Phật di Sư,
Tay cầm chín bộ chơn như,
Dạy Thần Tiên Thánh Phật Sư không chùa.

Cái nợ miệng vạ chùa đang thiếu,
Nợ mình đây hàm tiêu ai đây,
Ở chuồng để trả cái hay,
Nên kinh Di Lạc đạo này tại gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ta là Phật Di Đà áy náy,
Trời tận đời ai thấy cũng ghê!

Các con mê đủ tràn trề,
Thấy Thầy Di Lạc còn chê đạo khùng.

Cơ tận diệt con đi chung họ,
Sóng thần cao đọa ngọa chìm thuyền,
Cái ăn con hưởng tới điên,
Chơn tu sao giựt binh quyền để tu.

Sai tới chỗ không dung công đức,
Một sự mê tới nứt cái tâm,
Con xưng là Đức Quân Âm,
Làm người theo bái cái tâm đạo tà.

Sự tranh chùa thành ma thành my,
Phật chứng tâm dùng lý làm chi!
Lời nhiều tâm my thị phi,
Phật dăng con cướp đạo gì để tu.

Ta là Phật Di Đà thị hóa,
Tâm ở chuồng đưng có ngòi thiên,
Hổ người cho Phật Tây Thiên,
Bán Thầy lần nữa con hiền với ai.

Nên Ngọc Đế phong con chức lớn,
Hóa thân thành trâu ngựa đi cày,
Trả cho cái đạo con vay,
Hai lần con đứng bán Thầy cả hai.

Kiếp xưa bán trên Cây Thánh Giá,
Rồi kiếp này bán Phật cướp chùa,
Độ con hơn độ chanh chua,
Chờ con sám hối ngựa lừa nuôi thân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lực con lấy thì con phải trả,
Trời thi con con chửi Ông Thầy,
Cái tu rớt xuống con gay,
Làm Ông Di Lạc dứt ngay đạo nhà.

Dân và nước mới là quan trọng,
Cứu quốc dân hơn độ một chùa,
Không ăn chanh đỡ bị chua,
Phật sanh không chùa tu tịnh tại gia.

Ta là Tổ Di Đà truyền lại,
Có mấy hàng thi giải cho con,
Giải rồi Trời rước con đi,
Để cho Di Lạc đại kỳ Long Hoa.

Hàng môn đệ hai lần con bán,
Đời con sinh cải vạn thiện lành,
Con lừa Đức Phật Trời sanh,
Mới sanh làm ngựa vô tranh việc nhà.

Con xin tu Di Đà thụ ký,
Phật do ta chánh lý do Trời,
Thật thà Di Lạc không lời,
Tùy theo thiên lực do Trời xử phân.

Phật Di Lạc trả xong cái giáo,
Nên ngồi trên Thánh Đạo mà cười!
Sự nhờ nên Phật cười tươi,
Trái tim Vô Cực trên người sanh ra.

Phật Di Đà ôm ta rồi khóc,
Đệ giúp ta dẫn trọ đầu sư,

Đời nay dẫn chúng về Trời,
Đệ không tha nó ai người thay ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cầm tay Phật Di Đà ta nói,
Trời phương Đông sắp lặn thời kỳ,
Thôi thì ta tiếp dẫn đi,
Đi đường ta lập chu kỳ Long Hoa.

Phật Di Đà kêu ta tiếp Tổ,
Đạo Di Đà kim cổ giao ta,
Thiền sư trên cõi Ta Bà,
Tiếp Thầy Di Lạc Long Hoa thời kỳ.

Tiếp ấn Tổ Phật đi ta ở,
Phật Di Đà lần nữa ôm ta,
Tỳ Kheo quý xuống thừa qua,
Từ đây đại sĩ chăm lo Tân Thầy.

Phật Di Đà truyền cho đại sĩ,

Ba ngàn sư tu tiếp đường Trời,
Hai trăm năm triệu Tiên khô,
Ta giao Di Lạc Đạo Trời khai minh.

Ta nhận đạo vô hình truyền thụ,
Dạy Vô Vi cho tới Hữu Vi,
Di Đà thành bậc đại bi,
Niết Bàn hộ nhập đại thi thành rồi.

Phật Di Đà các Vị Bồ Tát,
Cung tay chào Di Lạc rồi đi,
Họ về trên cõi huyền vi,
Còn ta trần thế dạy kỳ Long Hoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn tim không làm cho trống trí,
Như con thuyền không đáy du phương,
Để cho đại trị cúng dường,
Thông tình nhờ đặc tào khương với Trời.

Nên sự tu là ngồi thiền định,
Sự hóa hình Vô Cực thần linh,
Đổi mình trong cửa ba sinh,
Xin Thần xin Đất phục sinh khó gì?

Vì tu hóa không thi Tam Giáo,
Để trái tim thi đạo vô hình,
Mỗi thời sự hiểu thông linh,
Giải ra thiên biến trong hình đồ thơ.

Sức học đạo vô bờ vô bến,
Có và không kéo đến đợi chờ,
Đó là đặc máy thiên cơ,
Mới hay Vô Cực bây giờ dạy ta.

Phật trong đó hiển ra vạn Phật,
Còn trái tim chơn thật vô hình,
Đạo này không trí hiển linh,
Không thời gian đủ đăng trình đạo tim.

Nơi khuê phòng ngồi im lặng lặng,
Sự tim thiên nó thắng con tim,
Phật từ trong kiếng hiển lên,

Mùi trầm như dải trên mình thiền sư.

Kinh Vô Tự điển kinh nó hiển,
Từ trên mây nó trói Chư Thần,
Thần Tiên quý xuống ăn lăn,
Xin cho Tiên Thần tự giới quy y.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến phép lực trí mà không trí,
Sự tịnh văn nó trói vạn thần,
Rút mây họ té họ lăn,
Mới hay ta phục Đại Thần nước Nam.

Thần thông lớn không tham mà được,
Tưởng thiền sư là nhược tài thần,
Ai ngờ Vạn Pháp đầu hàng,
Quy y với Phật vạn an là Thầy.

Gió ngừng thổi rỗng đây quy Phật,
Mây ngừng bay tịnh với vạn Thần,

Vô Vi nay phục chân nhân,
Cúi đầu lễ Phật huyền năng không xài.

Có Thần Long đầu to như núi,
Muốn ăn ta một bữa cho no,
Táp vô Vô Cực lửa cho,
Cháy đầu Long Tướng cầu xin tha cầu.

Ta dùng nước Linh Châu ban xuống,
Cứu Thần Long thoát kiếp làm càn,
Long Thần Hồ Tướng đầu hàng,
Quy y học Phật ba ngàn chín trăm.

Vạn Quỷ Thần Địa Nam làm bão,
Lưới Trời trong Tam Giáo bủa vây,
Ta khuyên quy đạo làm Thầy,
Vạn quân không phục ba giây đầu lìa.

Thượng Phương Kiếm hóa thành vạn kiếm,
Thần nhìn gươm thì tím mặt Thần,
Thấy gươm không lễ bất nhân,
Lý do không đạo thì thân thể lìa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trời sanh lực bậc từ bi có lúc phải tùy,
Tùy thời thực ngộ để đi,
Có khi phải thuận lực thi Đạo Trời.
Có lúc ta đang ngồi nhập định
Thần Quỷ Ma hiển bày thiên binh,
Đánh vào Vạn Pháp vô hình,
Càn Khôn trong túi thâu thành vạn ma.

Xuống Âm Phủ giao cho Địa Tạng,
Bọn ma thần xin Phật quy y,
Tha cho cái tội thiếu nghi,
Gương linh không trăm tha đi tu hành.

Còn ma nữ hóa thành Tiên Nữ,
Nhạc lỏ thân ngày tôi hát ca,
Mở ra Thiên Lửa Ma Ha,
Thần ma xúc phạm Phật tha tội thần.

Tám vạn nữ ma thần quy Phật,

Về Bồng Lai canh tác ruộng tâm,
Viết kinh phụ nữ độ âm,
Từ đây ta viết khai tâm nữ hiền.

Vì ta thấy Thần Tiên phái nữ,
Lấy sắc kia phá giới nhà thiên,
Nên ta xin Phật Đại Thiên,
Lập kinh phụ nữ dạy thiên không ma.

Họ biết luyện tinh hoa Vũ Trụ,
Sự hấp tinh hàm thụ khí Trời,
Nên không phá giới của người,
Từ đây âm giới theo Trời quy tim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Địa Tạng Vương gặp ta cười mãi,
Đệ là người hàng đại âm ma,
Gươm ta không trảm đàn bà,
Lập kinh để dạy vạn ma tu trì.

Địa Tạng cười mời ta uống rượu,
Ta phục người có trí độ ma,
Trượng phu không hạ đàn bà,
Vạn yêu còn phục ta đà phục đây.

Quan Âm đến cười hoài không nói,
Di Lạc ơi đệ đã trưởng thành,
Nhìn kia mà trị mà thanh,
Rượu Tiên ta rót đàn an nữ hùng.

Ta chúc đệ lập thành kinh pháp,
Tha vạn ma là đạo phi thường,
Vạn ma mền Đức Lạc Vương,
Đổi tim thành Phật cúng dường đệ đây.

Đức Di Đà đi chung vạn Thánh,
Tất cả cười vạn hạnh chào ta,
Hôm nay không trăm vạn ma,
Sau này tu đạo vạn nhà dăng trình.

Ta đệ hùng quyết không trăm gái,
Họ xin cơ ta lại tha cơ,
Lập kinh cho họ bớt khờ,

Sau thành Bồ Tát thiên cơ chỉ đường.

Vạn Thánh Nữ dâng hương tạ lễ,
Chúng thần dâng linh thể với Thầy,
Thầy tha âm giới từ đây,
Vạn âm nhất trí theo Thầy tâm tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Xin Thầy dạy công phu đại giác,
Cho cõi âm cõi hạc hóa Tiên,
Tịnh tu theo pháp Phật truyền,
Dứt lòng âm giới Thần Tiên đôi hình.

Nhìn vạn Thánh dâng tình quy đạo,
Tỷ Quan Âm muốn nói mấy lời,
Đệ đi xin lệch của Trời,
Được Ngài ân xá ma thời quy y.

Ta mời cả vào châu Bạch Ngọc,
Đức Ngọc Hoàng nhìn thật chăm chăm,

Ta quỳ Vạn Tuế vừa xong,
Thầy cười con muốn đổi tông nhà thiền.

Các Phật Tiên quỳ và tạ lễ,
Đức Ngọc Hoàng truyền ghé cho ngôi,
Các con muốn đổi lực Trời,
Lập kinh lập pháp độ thời cõi âm.

Thượng Đế dạy con là Di Lạc,
Cầm chưởng quyền không giết cõi âm,
Trượng phu là đạo con cầm,
Thôi Cha ân xá cõi âm lần này.

Mười hai bộ kinh này con lập,
Cho cõi âm thành Phật Diệu Âm,
Lực Trời ân xá vạn năm,
Cho con khai đạo họ tầm thiên thơ.

Cho cõi âm kỳ cơ quy Phật,
Toàn cõi âm theo đó tu thiền,
Lệch ban không chém Thần Tiên,
Tha sanh độ tử tu thiền Trời tha.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Khấp Bạch Ngọc Phật Tiên Vạn Tuế,
Lệch của Trời Thượng Đế tha ma,
Cho công bằng với đàn bà,
Tân ngươn tu Phật độ ma ma thành.

Các Thiên Ma tám phương đại lễ,
Bỏ đồ đao vào thế tu hành,
Trước là tạ lễ Cha sanh,
Vì thương Di Lạc đàn anh đại tài.

Nhờ Phật xin Trời mây đôi cực,
Quý vô thường nguyện bỏ đồ đao,
Tám phương quý xuống hòa chào,
Nhận Thầy Di Lạc tim bào hiến dâng.

Ta không ngờ Quý Thần quy Phật,
Trên đường đi vạn vật cúi đầu,
Quý thần dứt trí tranh châu,
Ta đi họ châu xin được Tâm Kinh.

Đức Di Đà ngồi nhìn ta mãi,
Còn Quán Âm không cãi lại cười!
Thần Tiên trên các cõi Trời,
Nhạc ban Di Lạc tiễn người đàn anh.

Địa Tạng Vương lắc đầu không nói,
Chúng ta nên kết nghĩa đệ huynh,
Ta đây xin gởi đại tình,
Bốn Phật kết nghĩa vô hình anh em.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đức Quan Thánh kê bên cũng nói,
Cho ta vào kết nghĩa cho vui,
Na Tra Lý Tịnh cũng cười!
Lại thêm Dương Tiễn kết thời đệ huynh.

Tám vị nhận kết tình chi thủy,
Đức Di Đà huynh trưởng đạo gia,
Quan Âm chi gái tại nhà,

Địa Tạng Di Lạc tức là anh hai.

Còn Quan Thánh em trai Di Lạc,
Lý Thiên Vương Dương Tiên Na Tra,
Làm em Tam Tướng Thiên Hà,
Nâng ly hành lễ Trời Cha chứng tình.

Đức Di Đà hôm nay phá lệ,
Ta uống cùng huynh đệ ba chum,
Quán Âm nâng chén cúc cung,
Cùng nhau nâng chén huynh nhung của Trời

Đức Ngọc Đế ngồi cười chúm chím,
Di Lạc con thỏa nguyện được rồi,
Các con huynh tử nhà Trời,
Kết tình thân để lập đời Tân Dân.

Ta nâng chén chúc Ngài Ngọc Đế,
Tam Giáo cười bụng phê dễ thương,
Hạ sanh con đã cúng dường,
Trái tim của Phật tâm phương cứu đời.

Nay về Trời xin Trời đổi lực,

Ông Trời Cha tấn cử Trời Con,
Đạo cho âm giới đường mòn,
Sức tu gươm giáo không còn trong tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ta về Trời cõi âm Tam Giới,
Họ nghiêm cờ hành lễ kính ta,
Tám người cứ mãi cười ta,
Thật là Di Lạc làm cho phải Cười!

Nay Di Lạc Chương Sư Tam Giới,
Các thần ma hành lễ quy y,
Trời tha họ lập đường đi,
Đi theo Đức Phật đạo tùy không ma.

Các Thánh Thần thấy ta cúi hết,
Hỏi Đại Thần Tiên lễ gì đây,
Thần Tiên quỳ xuống trên mây,
Cảm ơn Đức Phật Trời Tây lập đường.

Ta đỡ họ từ từ mà học,
Đạo vạn năm ta thật không chừa,
Tám phương trên Thánh xin thừa,
Chúng thần xuống lập Đại Chùa Hoàng Gia.

Ta ôm họ như Cha ôm trẻ,
Họ lệ rơi họ lại lạy ta,
Phật là Thái Tử Hoàng Gia,
Mà không chấp lễ Thần Tiên quy hàng.

Ta miễn lễ không bàn việc lễ,
Hãy bình thân vui vẻ tự nhiên,
Tám phương Thần Thánh quý yên,
Xin đưa tiền Phật vào miền thế gian.

Đức Di Đà lấy Toà Sen lớn,
Kêu ta qua xuất phát đi về,
Trò trò chuyện chuyện sơn khê,
Chào ta họ lại trở về Đại Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Một sức học không tìm thành đạo,
Nên vạn Thần tinh trí thiên sư,
Dù ta là đấng con Trời,
Hòa nhu chi ái lập ngôi thái bình.

Nên ta tin Thiên Ma quy đạo,
Sự ta xin ân xá thời kỳ,
Mỗi thân tu tịnh khởi tri,
Đồ đao xin bỏ tai kỳ chiến tranh.

Cùng nhau tu chúng sanh lợi chúng,
Trời đã tha ta dụng đường tu,
Đổi lòng cho sáng công phu,
Long Hoa thi đạo trùng tu Tiên Thần.

Luyện Tâm Pháp đổi tầng khí hoá,
Đổi trái tim chơn thủy vô hình,
Đến khi tâm Phật đó sinh,
Niết Bàn trở lại dăng tình Lôi Âm.

Yêu không hận chính Thần là Phật,
Bỏ đồ đao lòng thật không lòng,

Không bàn thế đạo tranh ăn,
Mà bàn tim đã sanh Thần Phật con.

Là sáu huệ là con của Phật,
Mắt để nhìn tai đó để nghe,
Tha tâm linh cảm tròn về,
Thần thông trí tuệ dựa kê thiên cơ.

Còn túc mạng ngày giờ thấu nhận,
Lậu tận thông thần tướng phát minh,
Năm thẳng con nít bên mình,
Mà con Đức Phật sinh tình mà ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo lục thông con ta bú sữa,
Đạo làm Cha tu hóa để dâng,
Tướng Trời dạy huệ hóa thân,
Chữ tu là luyện dưỡng nhân là điền.

Sự ta cày là cày Nhật Nguyệt,

Con lớn khôn Tinh Tú đòi ăn,
Mỗi ngày cho nó hai lần,
Sinh thần thì phải dưỡng nhân để truyền.

Đạo trong tim sanh liền trong tướng,
Có giờ đâu phi thượng phi vô,
Trời cho ta dải trường đồ,
Không nuôi được nó thiên cơ không thành.

Nên lục huệ trưởng thành thấy biết,
Sự tham thiên chính thiết dạy ta,
Dưỡng nuôi các huệ lớn ra,
Sự đi ta lập gọi là đường Tiên.

Năm thẳng nhỏ nghe lời thẳng lớn,
Trẻ nhỏ nào không có đòi con,
Ta là Ông Đạo chơn nơn,
Có khi phải nhạc phải đờn phải du.

Vì lý ấy tịnh tu để dạy,
Cái thấy nghe mở đáy tâm hồn,
Trí tri bộ máy Càn Khôn,
Đạo khuynh nghịch lý ôn tồn suốt thông.

Người tu đạo thấy lòng ta đó,
Sự nuôi con làm tỏ lòng Trời,
Có khi xả kỷ vui chơi,
Văn chương ta dạy Đạo Trời trong ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến đó đạo hàng ma tâm trí,
Huệ ta sanh dạy nó không ma,
Để thành chi tướng Phật Gia,
Giữ tim của Phật bảo gia cho tròn.

Một sức đạo ta là Cha Mẹ,
Huệ ta sanh ta để nó ra,
Dạy con phải chánh cái ta,
Để cho trẻ nhỏ thật thà văn minh.

Nên thiên định giai sanh thần huệ,
Một sự tu không thể không trần,
Ta xin được đạo chân nhân,

Không tu ai dưỡng năm thẳng con thơ.

Vì lẽ đó học thơ học nhạc,
Dạy trẻ con uyên bác tinh thần,
Nó buồn ta hát đải nhân,
Nó vui ta dạy tịnh thần để khiêm.

Như ta trình làm trình tim nó,
Nó minh tường giảm sự ăn chơi,
Tham thiền hành đạo của Trời,
Cha tu con lại thiên thời an tu.

Đức ta sáng trùng tu cho huệ,
Sự ta làm xuất thế lòng ta,
Chữ tu không có Ta Bà,
Cha thành con cũng một nhà thành chung.

Đạo làm Mẹ ta dưng dòng sữa,
Khí hạo nhiên Tạo Hóa sanh ra,
Ta thâm từ dải Ngân Hà,
Nuôi con dưng sữa đạo gia Mẹ hiền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên Ông Phật tâm truyền tâm đó,
Không học cao sao dạy thiên tài,
Khí đầy có lúc nó say,
Thì ta giảm điểu trong đây khí thuần.

Nó ngoan đạo ta mừng tỉnh ý,
Để cái nghe chi thủy cái lòng,
Ngủ ngon cho nó an phong,
Trăng thanh ta chiếu cho con sáng lòng.

Có lúc đi vào trong Tam Giới,
Cho nó theo học thuộc lòng Trời,
Ngũ Hành Bát Quái phương ngôi,
Thất Trùng La Vĩng lưới Trời bủa vây.

Rồi dạy lễ quân thân chi đạo,
Để lễ sanh biết kính biết chào,
Mới thành chi ái đạo cao,
Từng ly phải học từng hào phải thông.

Rồi dạy lục thiên công Tam Giới,
Từ Ngân Hà đi tới Tam Thiên,
Đạo nhà hành lễ Chư Tiên,
Phải thông vạn tướng bí truyền đạo gia.

Vì dạy nó mà ta thiên định,
Dùng trái tim học Đạo Hư Vô,
Mở mang thiên lý trường đồ,
Cho tim nó tỉnh đi vô đường Trời.

Một sức dạy trong Trời vô tướng,
Để nó tu hướng thượng theo ta,
Sự thành của một đạo gia,
Cha công khó nhọc mới là Cha sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dạy thần huệ như Vua dạy tướng,
Sự tận trung đúng thượng đầu quan,
Trung thần biết giữ giang sơn,
Đạo làm Vua mới biết an cái lòng.

Thần có trí tri thông sách lược,
Đạo tề gia an được nước nhà,
Tài thần an định quốc gia,
Đạo làm chi tướng gọi là tim sinh.

Phật dạy huệ lòng trinh xuất thế,
Có dạy không không để ngã lòng,
Lái thuyền có lúc gió giông,
Đó là ra sức tri lòng đạo sanh.

Nhờ có bão ta sanh bảo quốc,
Những tài hoa nhờ đó dưng tình,
Sống thành chánh khí thần linh,
Chết thành danh sĩ dưng tình để trung.

Bậc đại trí coi thường sanh tử,
Trải thân vì lịch sử bảo gia,
Được thời dưng cái tinh hoa,
Là thành nghĩa hiền nho mới thành.

Dạy đạo tướng không tranh tài lợi,
Làm cho tim sự tối của mây,

Sáng lên không có tranh tài,
Trăm hoa đua nở dựng xây đạo nhà.

Các huệ hiểu đâu là trí thiện,
Tim họ sinh tự nguyện hiến lòng,
Đó là đạo của lục thông,
Làm cho gia chủ như ông đạo thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn về Trời huệ sanh Kim Bảo,
Bình tĩnh tâm chơn đạo của Trời,
Tu cho đúng đạo thiên thời,
Trời kêu ta dạ vâng lời để trung.

Dù tài thượng chữ trung thành đạo,
Chí nguyện không thay đổi tác lòng,
Ta sanh làm tướng Tiên phong,
Đạo Vua an nước đạo lòng an ngôi.

Được phong thưởng không đòi cao ngạo,

Được một rồi mừng chỗ an ngôi,
Tự nhiên Trời sáng nhìn Trời,
Chỗ an thần phục phục nơi lòng người.

Yêu đại sĩ không lời chế nhạo,
Nhìn ta hay Tiên Phật hay hơn,
Trọng thần giữ chữ keo sơn,
Nước lâu sẽ thấm góc đờn đại gia.

Tìm hiểu người người ta cũng vậy,
An đạo tu sự thấy không bàn,
Trượng phu tha ái an bang,
Sức tu dịu xuống sức an dịu thần.

Trí tuệ học thấm dần đạo lý,
Ra phò ta tế thể cho ta,
Làm Vua vì đạo an nhà,s
Tim yêu thần tướng mới là minh quân.

Tiểu Xá Vệ trùng hưng thần huệ,
Thì chơn như sanh để dâng lòng,
Sanh ra thủ tướng ở trong,
Được thêm nguyên soái binh rồng giúp ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Là thần nhật sanh ra nguyên soái,
Huệ lai sanh dạy đạo điều binh,
Thần thơ dạy biết Thiên Kinh,
Cộng thêm binh pháp làm nền bảo gia.

Đem sức đạo của ta tu hóa,
Dạy đại thần cái đạo thượng phong,
Thiên văn địa lý nằm lòng,
Biết đường biết hóa ở trong nước nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Rồi phải học bản đồ địa lý,
Hiểu gió mây phong thủy đổi mùa,
Để ta am hiểu thiên cơ,
Đánh cờ thắng bại là nhờ học đây.

Rồi học trận sắp bày Bát Quái,
Sự biến cơ thấu hiểu nội tình,
Điều binh sắp tướng cho linh,
Âm dương Thái Cực đồ hình thiên thơ.

Hiểu máy Trời thần thơ mở đóng,
Một sức tu không để nghiêng lòng,
Mồ hôi ở chỗ thao công,
Có khi thắng được cái trong Thiên Hà.

Còn đạo tướng tim là đại dũng,
Đạo hàng ma không sợ quỷ ma,
Đạo ta chánh ái không tà,
Quên mình vì đạo bảo gia để làm.

Sự dũng mãnh làm an đại lực,
Một đức tu trên sức vạn Thần,
Tài người lãnh tướng tu chân,
Ổn đền nghĩa trả cảm cân của Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn chơn như đạo người thủ tướng,
Thượng triều ca chỉ dưới một người,
Khác gì đức thượng đầu sư,
Trong Vua để kính thiên thời để an.

Vì đại diện quốc dân mà hiến,
Sách lược kia tu tiên gia tề,
Chi dân là đạo an Khê,
Làm cho vạn mạch đi về nước ta.

Nên các bộ dăng ra sách lược,
Đại kinh kỳ mục thức trị an,
Dân giàu làm nước mạnh lên,
Thần giàu làm trí giữ bền núi sông.

Kinh bang lực xây nền Minh Chủ,
Cho dân nhà tư hữu kinh thương,
Sức văn làm được đại cường,
Kinh thương sách lược là nhường ngoại
bang.

Thần tài đến giao tình cải chính,
Giảm thuế thu là được đại tài,
Vì dân họ đến chung xây,
Nuôi dân nhờ các rừng cây dâng tài.

Có nhiều thế nhường mà đắc lợi,
Dân được giàu di tới nhà người,
Giao thương làm hiệp lòng Trời,
Đó là sinh kế của người tề gia.

Đạo trị quốc dân giàu họ trị,
Của họ dư họ biết bảo nhà,
Tức là chung sức bảo gia,
Bảo an là bảo cái gia ta giàu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái.

Đức Thầy Vô Danh Thị.